

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 165

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

48. sējums
2005. gada 25. jūnijs

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- Komisijas Regula (EK) Nr. 971/2005 (2005. gada 24. jūnijs), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenuatsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 1
- Komisijas Regula (EK) Nr. 972/2005 (2005. gada 24. jūnijs), ar ko nosaka, cik lielā mērā var izpildīt pieteikumus uz tiesībām nodarboties ar importu, kuri iesniegti attiecībā uz saldētas liellopu gaļas kvotu, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 715/2005 3
- Komisijas Regula (EK) Nr. 973/2005 (2005. gada 24. jūnijs), ar ko nosaka, cik lielā mērā var izpildīt importa tiesību pieprasījumus, kuri iesniegti 2005. gada jūnijā attiecībā uz pārstrādei paredzētu saldētu liellopu gaļu 4
- Komisijas Regula (EK) Nr. 974/2005 (2005. gada 24. jūnijs), ar ko nosaka, cik lielā mērā var pieņemt ieviešanas atļauju pieteikumus, kuri iesniegti 2005. gada jūnijā, attiecībā uz dažiem cūkgaļas nozares produktiem atbilstīgi režīmam, kas izstrādāts Padomes Regulā (EK) Nr. 774/94, ar kuru atver un pārvalda dažas Kopienas tarifu kvotas cūkgaļai un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem 5
- Komisijas Regula (EK) Nr. 975/2005 (2005. gada 24. jūnijs), ar ko nosaka, kādā mērā var pieņemt ieviešanas atļauju pieteikumus, kuri iesniegti 2005. gada jūnijā, atbilstīgi ieviešanas tarifu kvotu režīmam dažiem cūkgaļas nozares produktiem laikposmam no 1. jūlija līdz 2005. gada 30. septembrim 7
- Komisijas Regula (EK) Nr. 976/2005 (2005. gada 24. jūnijs), ar kuru nosaka maksimālo eksporta kompensāciju, kas piemērojama slīpētu garengraudu B rīsu izvedumiem uz atsevišķām trešām valstīm, saskaņā ar konkursu, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2032/2004 9

II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta

Padome

2005/466/EK:

- ★ ES un Marokas asociācijas Padomes Lēmums Nr. 1/2004 (2004. gada 19. aprīlis), ar ko pieņem noteikumus, kas nepieciešami konkurences noteikumu īstenošanai 10

★ Informācija par papildprotokola stāšanos spēkā Eiropas nolīgumam par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm no vienas puses un Bulgārijas Republiku no otras puses, lai ņemtu vērā Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai	14
---	----

Komisija

2005/467/EK:

★ Komisijas Lēmums (2004. gada 19. maijā) par valsts atbalstu, ko Beļģija plāno īstenot par labu <i>AS Sioen Fibres</i> (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 1622) ⁽¹⁾	15
--	----

2005/468/EK:

★ Komisijas Lēmums (2004. gada 30. jūnijs) par atbalsta shēmu, ko Zviedrija ir īstenojusi, atbrīvojumam no enerģijas nodokļa no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 2210) ⁽¹⁾	21
--	----

2005/469/EK:

★ Komisijas Lēmums (2005. gada 24. jūnijs), ar ko trešo reizi groza Lēmumu 2004/614/EK par aizsargpasākumiem saistībā ar īpaši patogēnu putnu gripu Dienvidāfrikas Republikā (izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 1863) ⁽¹⁾	31
---	----

2005/470/EK:

★ Komisijas Lēmums (2005. gada 24. jūnijs), ar ko izbeidz pārbaudes procedūru attiecībā uz pirātismu ar Kopienas skaņu ierakstiem Taizemē un tā ietekmi uz Kopienas skaņu ierakstu tirdzniecību	32
---	----

Labojums

★ Labojums Komisijas 2005. gada 22. jūnija Lēmumam 2005/465/EK par eļļas rapša produkta (<i>Brassica napus</i> L., līnija GT73), kas ģenētiski modificēts izturībai pret herbicīdu glifosātu, laišanu tirgū saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK (OV L 164, 24.6.2005)	34
--	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 971/2005

(2005. gada 24. jūnijs),

ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenuatsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievēdumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 25. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 24. jūnijā

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1947/2002 (OV L 299, 1.11.2002., 17. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2005. gada 24. jūnija Regulai, ar kuru nosaka standarta ievešanas vērtības nolūkā noteikt ievešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ievešanas vērtība
0702 00 00	052	62,6
	204	35,2
	999	48,9
0707 00 05	052	85,7
	999	85,7
0709 90 70	052	89,1
	999	89,1
0805 50 10	388	66,5
	528	56,5
	624	71,1
	999	64,7
0808 10 80	388	93,3
	400	102,8
	508	107,1
	512	67,0
	524	46,4
	528	63,7
	720	47,6
	804	93,7
	999	77,7
0809 10 00	052	187,8
	624	188,8
	999	188,3
0809 20 95	052	266,1
	068	148,4
	400	325,6
	999	246,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	157,0
	999	157,0
0809 40 05	624	166,0
	999	166,0

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 750/2005 (OV L 126, 19.5.2005., 12. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 972/2005**(2005. gada 24. jūnijs),****ar ko nosaka, cik lielā mērā var izpildīt pieteikumus uz tiesībām nodarboties ar importu, kuri iesniegti attiecībā uz saldētas liellopu gaļas kvotu, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 715/2005**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu gaļas tirgus kopējo organizāciju ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2005. gada 12. maijs Regulu (EK) Nr. 715/2005 par tarifa kvotas saldētai liellopu gaļai ar KN kodu 0202 un produktiem ar KN kodu 0206 29 91 atvēršanu un administrēšanas nodrošināšanu (no 2005. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam) ⁽²⁾, un jo īpaši tās 5. pantu,

tā kā:

ar Regulas (EK) Nr. 715/2005 1. pantu nosaka kvotu 53 000 tonnu apmērā, kam Kopienas operators var iesniegt pieteikumus uz tiesībām nodarboties ar importu, pamatojoties uz atskaites daudzumu, ar ko atzīmēts daudzums liellopu gaļu ar KN

kodiem 0201, 0202, 0206 10 95 vai 0206 29 91, kuru atbilstīgi muitas noteikumiem viņš importējis vai kas tika importēta viņa vārdā laika posmā no 2004. gada 1. māja līdz 2005. gada 30. aprīlim. Tā kā pieteikumi uz tiesībām nodarboties ar importu pārsniedz 1. pantā minēto pieejamo daudzumu, jānosaka vienota procentuālā samazinājuma likme saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 715/2005 5. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Pieteikumus uz tiesībām nodarboties ar importu, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 715/2005 4. panta 1. punktu, izpilda līdz 18,363334 % no pieprasītā daudzuma.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 25. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 24. jūnijā

*Komisijas vārdā —**lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors*

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1899/2004 (OV L 328, 31.10.2004., 67. lpp.).

⁽²⁾ OV L 121, 13.5.2005., 48. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 973/2005**(2005. gada 24. jūnijs),****ar ko nosaka, cik lielā mērā var izpildīt importa tiesību pieprasījumus, kuri iesniegti 2005. gada jūnijā attiecībā uz pārstrādei paredzētu saldētu liellopu gaļu**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2005. gada 12. maija Regulu (EK) Nr. 716/2005, ar ko atver un pārvalda importa tarifa kvotu pārstrādei paredzētai saldētai liellopu gaļai (no 2005. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam) ⁽²⁾, un jo īpaši tās 5. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 716/2005 3. panta 1. punktā ir noteikts pārstrādei paredzētas saldētas liellopu gaļas daudzums, ko var importēt uz īpašiem noteikumiem laika posmā no 2005. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam.
- (2) Regulas (EK) Nr. 716/2005 5. panta 4. punktā paredzēts, ka pieprasītos daudzumus var samazināt. Daudzums iesniegtajos pieprasījumos pārsniedz pieejamos daudz-

umus. Šādos apstākļos un lai nodrošinātu pieejamo daudzumu vienlīdzīgu sadali, proporcionāli jāsamazina pieprasītie daudzumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Importa tiesību pieprasījumus, kuri iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 716/2005 noteikumiem laika posmam no 2005. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 30. jūnijam, izpilda līdz šādiem daudzumiem, kas izteikti gaļā ar kauliem:

- a) 5,166817 % no pieprasītā daudzuma gaļai, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 716/2005 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto konservu ražošanai;
- b) 32,725815 % no pieprasītā daudzuma gaļai, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 716/2005 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto produktu ražošanai.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 25. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 24. jūnijā

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1899/2004 (OV L 328, 30.10.2004., 67. lpp.).

⁽²⁾ OV L 121, 13.5.2005., 53. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 974/2005

(2005. gada 24. jūnijs),

ar ko nosaka, cik lielā mērā var pieņemt ieviešanas atļauju pieteikumus, kuri iesniegti 2005. gada jūnijā, attiecībā uz dažiem cūkgaļas nozares produktiem atbilstīgi režīmam, kas izstrādāts Padomes Regulā (EK) Nr. 774/94, ar kuru atver un pārvalda dažas Kopienas tarifu kvotas cūkgaļai un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Komisijas 1994. gada 22. jūnija Regulu (EK) Nr. 1432/94 par piemērošanas noteikumiem cūkgaļas nozarē ieviešanas režīmam, kas paredzēts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 774/94, ar kuru atver un pārvalda dažas Kopienas tarifu kvotas cūkgaļai un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Ieviešanas atļauju pieteikumi, kas iesniegti laikposmam par 2005. gada trešo ceturksni, nepārsniedz pieejamo daudzumu, un tādēļ tos var pieņemt pilnībā.
- (2) Jānosaka daudzums, kas ir pieejams nākošajam laikposmam.

- (3) Jāpievērš operatoru uzmanība, ka apliecības var izmantot tikai ar tiem produktiem, kas atbilst visām spēkā esošajām Kopienas veterinārajām prasībām,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ieviešanas atļauju pieteikumus laikposmam no 2005. gada 1. jūlija līdz 30. septembrim, kas iesniegti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1432/94, pieņem, kā norādīts I pielikumā.
2. Laikposmā no 2005. gada 1. oktobra līdz 31. decembrim atļauju pieteikumus atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1432/94 var iesniegt par kopējiem daudzumiem, kas norādīti II pielikumā.
3. Šīs atļaujas var izmantot tikai ar tiem produktiem, kas atbilst visām spēkā esošajām Kopienas veterinārajām prasībām.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 1. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 24. jūnijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 156, 23.6.1994., 14. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 341/2005 (OV L 53, 26.2.2005., 28. lpp.).

I PIELIKUMS

Grupa	Ieviešanas atļauju pieteikumu, kas iesniegti laikposmam no 2005. gada 1. jūlija līdz 30. septembrim, pieņemšanas procentuālais daudzums
1	100,00

II PIELIKUMS

Grupa	Kopējais daudzums, kas pieejams laikposmā no 2005. gada 1. oktobra līdz 31. decembrim
1	7 000,0

(t)

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 975/2005

(2005. gada 24. jūnijs),

ar ko nosaka, kādā mērā var pieņemt ieviešanas atļauju pieteikumus, kuri iesniegti 2005. gada jūnijā, atbilstīgi ieviešanas tarifu kvotu režīmam dažiem cūkgaļas nozares produktiem laikposmam no 1. jūlija līdz 2005. gada 30. septembrim

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

1. pants

ņemot vērā Komisijas 2003. gada 18. augusta Regulu (EK) Nr. 1458/2003, ar ko atver un pārvalda ieviešanas tarifu kvotas cūkgaļas nozarē⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 6. punktu,

1. Ieviešanas atļauju pieteikumus laikposmam no 2005. gada 1. jūlija līdz 30. septembrim, kas iesniegti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1458/2003, pieņem kā norādīts I pielikumā.

tā kā:

2. Laikposmā no 2005. gada 1. oktobra līdz 31. decembrim ieviešanas atļauju pieteikumus atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1458/2003 var iesniegt par kopējiem daudzumiem, kas norādīti II pielikumā.

(1) Ieviešanas atļauju pieteikumi, kas iesniegti 2005. gada trešajam ceturksnim, nepārsniedz pieejamo daudzumu, un tādēļ tos var pieņemt pilnībā.

2. pants

(2) Jānosaka pārpalikums, ko pievieno nākošajam periodam pieejamajam daudzumam,

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 1. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 24. jūnijā

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 208, 19.8.2003., 3. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 341/2005 (OV L 53, 26.2.2005., 28. lpp.).

I PIELIKUMS

Grupa	Ieņemšanas atļauju pieteikumu, kas iesniegti laikposmam no 2005. gada 1. jūlijs līdz 30. septembris, pieņemšanas procentuālais daudzums
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

II PIELIKUMS

(t)

Grupa	Kopējais daudzums, kas pieejams laikposmā no 2005. gada 1. oktobra līdz 31. decembrim
G2	15 875,0
G3	2 500,0
G4	1 500,0
G5	3 050,0
G6	7 500,0
G7	2 750,0

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 976/2005**(2005. gada 24. jūnijs),****ar kuru nosaka maksimālo eksporta kompensāciju, kas piemērojama slīpētu garengraudu B rīsu izvedumiem uz atsevišķām trešām valstīm, saskaņā ar konkursu, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2032/2004**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1785/2003 par rīsu tirgus kopējo organizāciju ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 14. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2032/2004 ⁽²⁾ tika atklāts piedāvājumu konkurss attiecībā uz rīsu eksporta kompensēšanu.

(2) Atbilstīgi 5. pantam Komisijas Regulā (EEK) Nr. 584/75 ⁽³⁾, Komisija, pamatojoties uz iesniegtajiem piedāvājumiem un piemērojot procedūru, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1785/2003 26. panta 2. punktā, var noteikt maksimālo eksporta kompensāciju. Nosakot šo maksimumu, ir jāņem vērā kritēriji, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1785/2003 14. panta 4. punktā. Līgumtiesības piešķir katram pieteikuma iesniedzējam, kura piedāvājums ir vienāds vai mazāks par maksimālo eksporta kompensāciju.

(3) Iepriekš minētos kritērijus piemērojot pašreizējai situācijai konkrēto rīsu tirgū, maksimālā eksporta kompensācija nosakāma atbilstīgi summai, kas norādīta 1. pantā.

(4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz konkursu, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2032/2004, maksimālā eksporta kompensācija, kas piemērojama slīpētu garengraudu B rīsu izvedumiem uz atsevišķām trešām valstīm, pamatojoties uz piedāvājumiem, kas iesniegti laikā no 2005. gada 20. līdz 23. jūnijam, tiek noteikta 57,00 EUR/t.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 25. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 24. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 96. lpp.

⁽²⁾ OV L 353, 27.11.2004., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 61, 7.3.1975., 25. lpp. Regulua pēdējo reizi grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1948/2002 (OV L 299, 1.11.2002., 18. lpp.).

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

PADOME

ES UN MAROKAS ASOCIĀCIJAS PADOMES LĒMUMS Nr. 1/2004

(2004. gada 19. aprīlis),

ar ko pieņem noteikumus, kas nepieciešami konkurences noteikumu īstenošanai

(2005/466/EK)

ES UN MAROKAS ASOCIĀCIJAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras valstu Nolīgumu par asociācijas izveidi starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses ⁽¹⁾ (turpmāk – “nolīgums”),

tā kā:

- (1) Vēlākais līdz 2012. gada 28. februārim ir jāizveido brīvās tirdzniecības zona starp ES un Maroku.
- (2) Nolīguma 36. panta 3. punktā ir paredzēta administratīva kārtība pušu sadarbībai, lai veicinātu minētā panta 1. un 2. punkta īstenošanu, kā arī iespēja pieņemt pasākumus tehniskai sadarbībai.
- (3) Nolīguma 36. panta 3. punktā ir paredzēts, ka Asociācijas padome pieņem noteikumus, kas vajadzīgi konkurences noteikumu īstenošanai, piecu gadu laikā, sākot no nolīguma spēkā stāšanās dienas,

Vienīgais pants

1. Lēmuma pielikumā ir paredzēts mehānisms sadarbībai starp pušu iestādēm, kas ir atbildīgas par konkurences noteikumu īstenošanu.
2. Pušu konkurences uzraudzības iestādes informē Asociācijas padomes Iekšējā tirgus apakškomiteju par īstenošanu un sadarbību, kas veikta saskaņā ar 1. punktā minēto mehānismu.
3. Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2004. gada 19. aprīlī

Asociācijas padomes vārdā —
B. COWEN

⁽¹⁾ OV L 70, 18.3.2000., 2. lpp. Nolīgumā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada 30. decembra vēstuli apmaiņu (OV L 345, 31.12.2003., 119. lpp.).

PIELIKUMS

ES UN MAROKAS ASOCIĀCIJAS NOLĪGUMS

Sadarbības mehānisms starp pušu iestādēm, kas atbildīgas par konkurences noteikumu īstenošanu

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. Mērķi

- 1.1. Gadījumā, ja veic darbības, kas ir pretrunā ar nolīguma 36. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, to risina saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem tādējādi, lai neradītu nekādus traucējumus tirdzniecībai un ekonomikas attīstībai, kā arī lai novērstu šādu darbību iespējamās negatīvas sekas uz otras puses būtiskām interesēm.
- 1.2. Pušu konkurences uzraudzības iestāžu kompetenci nosaka ar noteikumiem, kas pastāv attiecīgo pušu konkurences tiesībās, tostarp ar noteikumiem, kurus piemēro uzņēmumiem, kas atrodas ārpus attiecīgajām pušu teritorijām.
- 1.3. Šo normu mērķis ir veicināt sadarbību un koordināciju starp pusēm, piemērojot to konkurences tiesības, lai novērstu to, ka konkurences ierobežojumi kavē vai iznīcina pozitīvo ietekmi, kuru vajadzētu radīt pakāpeniskai brīvās tirdzniecības ieviešanai starp Eiropas Kopienu un Maroku.

2. Definīcijas

Šajos noteikumos:

a) "konkurences tiesības":

- i) Eiropas Kopienai (turpmāk "Kopiena") – EK līguma 81. un 82. pants, Padomes Regula (EEK) Nr. 4064/89 (1989. gada 21. decembris) par uzņēmumu koncentrācijas kontroli⁽¹⁾ un ar to saistītie Kopienas pieņemtie sekundārie tiesību akti;
- ii) Marokai – Likums Nr. 06/99 2 *rabii* I 1421 (2000. gada 5. jūnijs) par brīvām cenām un brīvu konkurenci, kā arī ar to saistītie sekundārie tiesību akti;

b) "konkurences uzraudzības iestāde":

- i) Kopienā – Eiropas Kopienų Komisija, īstenojot savas pilnvaras, kas tai piešķirtas Kopienas konkurences tiesībās, un
- ii) Marokā – Ministrija, kas atbildīga par ekonomikas lietām, vispārējām lietām un ekonomikas veicināšanu;
- c) "īstenošanas pasākumi": jebkura darbība, kas veikta, īstenojot konkurences tiesības, veicot izmeklēšanu vai procedūru, ko uzsākusi vienas puses konkurences uzraudzības iestāde un kas var izraisīt sankciju uzlikšanu vai koriģējošu pasākumu noteikšanu;
- d) "pret konkurenci vērsta darbība" un "konkurenci ierobežojoša uzvedība un prakse": jebkāda vienas līgumslēdzējas puses uzvedība vai darbība, kas neatbilst konkurences tiesībām, un kura var noviest pie sankciju vai koriģējošo pasākumu uzlikšanas.

II NODAĻA

SADARBĪBA UN KOORDINĀCIJA

3. Paziņojumi

- 3.1. Katras līgumslēdzējas puses konkurences uzraudzības iestāde informē citas līgumslēdzējas puses konkurences uzraudzības iestādi par tās veiktajiem īstenošanas pasākumiem, ja:

- a) informējošā puse uzskata, ka tie ir būtiski citas līgumslēdzējas puses īstenošanas pasākumiem;

⁽¹⁾ OV L 395, 30.12.1989., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1310/97 (OV L 180, 9.7.1997., 1. lpp.).

- b) tie var būtiski ietekmēt citas līgumslēdzējas puses svarīgas intereses;
 - c) tie saistās ar konkurences ierobežojumiem, kuriem var būt tiešas un būtiskas sekas citas līgumslēdzējas puses teritorijā, un
 - d) tie attiecas uz darbībām, kas vērstas pret konkurenci un kas galvenokārt veiktas citas līgumslēdzējas puses teritorijā;
 - e) tie izvirza nosacījumus vai aizliedz kādu darbību citas līgumslēdzējas puses teritorijā.
- 3.2. Iespēju robežās un ciktāl tas nav pretrunā ar līgumslēdzēju pušu konkurences tiesībām un nekaitē notiekošajai izmeklēšanai, paziņošanu veic procedūras sākumposmā, lai ļautu tai konkurences uzraudzības iestādei, kas saņem paziņojumu, izteikt savu viedokli. Pieņemot lēmumu, šī konkurences uzraudzības iestāde ņem vērā saņemtos atziņumus.
- 3.3. Paziņojumiem, kas minēti 3.1. punktā, ir jābūt pietiekoši detalizētiem, lai varētu veikt izvērtēšanu attiecībā uz citas līgumslēdzējas puses interesēm.
- 3.4. Līgumslēdzējas puses appēmas veikt iepriekšminēto paziņošanu iespēju robežās, atbilstīgi tām pieejamajiem administratīvajiem resursiem.

4. Informācijas apmaiņa un konfidencialitāte

- 4.1. Līgumslēdzējas puses apmainās ar informāciju, lai atvieglotu to attiecīgo konkurences tiesību pareizu piemērošanu un lai veicinātu labāku juridisko sistēmu savstarpēju izpratni.
- 4.2. Informācijas apmaiņa ir pakļauta noteikumiem par slepenību, kuras piemēro saskaņā ar abu līgumslēdzēju pušu attiecīgajiem tiesību aktiem. Konfidenciālu informāciju, kuras izplatīšana ir stingri aizliegta vai kuras izplatīšana varētu nelabvēlīgi ietekmēt līgumslēdzēju pušu intereses, nesniedz bez informācijas avota izteiktas piekrišanas. Katra konkurences uzraudzības iestāde savu iespēju robežās neizpauž citas konkurences uzraudzības iestādes saskaņā ar noteikumiem konfidenciāli sniegto informāciju un tāpat iespēju robežās iebilst pret trešās personas, attiecībā uz kuru informāciju sniegusi konkurences uzraudzības iestāde nav devusi atļauju, visiem lūgumiem par šādas informācijas izpaušanu.

5. Īstenošanas pasākumu koordinēšana

- 5.1. Katra konkurences uzraudzības iestāde var paziņot citai iestādei par savu vēlmi koordinēt īstenošanas pasākumus kādā konkrētā lietā. Šī koordinēšana neliedz konkurences uzraudzības iestādēm pieņemt patstāvīgus lēmumus.
- 5.2. Nosakot koordinēšanas pakāpi, konkurences uzraudzības iestādes ņem vērā:
- a) koordinēšanas iespējamās rezultātus;
 - b) vai ir nepieciešama papildu informācija;
 - c) izmaksu samazināšanu konkurences uzraudzības iestādēm un iesaistītajiem uzņēmumiem un
 - d) termiņus saskaņā ar to attiecīgajiem tiesību aktiem.

6. Konsultācijas gadījumos, kad vienas līgumslēdzējas puses svarīgas intereses tiek aizskartas citas līgumslēdzējas puses teritorijā

- 6.1. Katra līgumslēdzēja puse, veicot īstenošanas pasākumus, iespēju robežās un saskaņā ar saviem tiesību aktiem ņem vērā otras līgumslēdzējas puses svarīgās intereses. Ja vienas līgumslēdzējas puses konkurences uzraudzības iestāde uzskata, ka citas līgumslēdzējas puses konkurences uzraudzības iestādes īstenošanas pasākums, kas pieņemts saskaņā ar tās konkurences tiesībām, var nelabvēlīgi ietekmēt tās pārstāvētās līgumslēdzējas puses svarīgas intereses, tā dara otram konkurences uzraudzības iestādei zināmu savu viedokli šajā jautājumā vai lūdz tai uzsākt konsultācijas. Neskarot jebkādas darbības turpināšanu saskaņā ar savām konkurences tiesībām un pilnīgu brīvību galīgā lēmuma pieņemšanā, attiecīgā konkurences uzraudzības iestāde rūpīgi un labvēlīgi izskata prasījuma iesniedzējas konkurences uzraudzības iestādes izteikto viedokli, jo īpaši priekšlikumus par visiem citiem iespējamajiem līdzekļiem, kas atbilst īstenošanas pasākuma vajadzībām un mērķiem.

- 6.2. Ja viena konkurences uzraudzības iestāde uzskata, ka viens vai vairāki uzņēmumi, kuri atrodas kādas līgumslēdzējas puses teritorijā, iesaistās vai ir iesaistījušies jebkādas izcelsmes pret konkurenci vērstās darbībās, kuras būtiski ietekmē tās pārstāvētās līgumslēdzējas puses intereses, tā var lūgt uzsākt konsultācijas ar otras līgumslēdzējas puses konkurences uzraudzības iestādi, ar noteikumu, ka šāda iespēja nekavē veikt iespējamās darbības saskaņā ar attiecīgajām konkurences tiesībām un neierobežo konkurences uzraudzības iestādes brīvību, pieņemot galīgo lēmumu. Konkurences uzraudzības iestāde, kurai lūgums ir adresēts, veiks atbilstīgas korektīvas darbības saskaņā ar tās spēkā esošajiem tiesību aktiem.

7. Tehniskā sadarbība

- 7.1. Līgumslēdzējas puses atbilstīgi tām pieejamajiem resursiem ir gatavas sniegt savstarpēju tehnisku palīdzību, lai izmantotu to attiecīgo pieredzi un stiprinātu to konkurences tiesību un politikas īstenošanu.
- 7.2. Nolīguma īstenošanas atbalsta programmā varētu ņemt vērā šādus sadarbības pasākumus:
- a) ar apmācību saistītus pasākumus, kuru nolūks ir ļaut ierēdņiem iegūt praktisku pieredzi;
 - b) seminārus, jo īpaši ierēdņiem domātus, un
 - c) pētījumus konkurences pētījumu un politikas jomā, lai veicinātu to attīstību.

8. Īstenošanas kārtības vadība

Turpmākus pasākumus saistībā ar sadarbību, kā arī sadarbības izvērtējumu attiecīgajā jomā veic Iekšējā tirgus apakškomiteja, kura izveidota saskaņā ar 2003. gada 24. februāra Asociācijas padomes lēmumu.

9. Noteikumu grozīšana un aktualizēšana

Asociācijas padome, apspriedusies ar konkurences uzraudzības iestādēm, var grozīt šos noteikumus.

Informācija par papildprotokola stāšanos spēkā Eiropas nolīgumam par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm no vienas puses un Bulgārijas Republiku no otras puses, lai ņemtu vērā Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai

Eiropas nolīguma ar Bulgāriju papildprotokols, lai ņemtu vērā desmit jauno dalībvalstu iestāšanos Eiropas Savienībā, kuru Padome un Komisija nolēma noslēgt 2005. gada 18. aprīlī ⁽¹⁾, stājas spēkā 2005. gada 1. jūlijā, tā kā paziņojums par minētā protokola 10. pantā noteikto procedūru pabeigšanu tika saņemts 2005. gada 13. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 155, 17.6.2005., 1. lpp.

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 19. maijā)

par valsts atbalstu, ko Beļģija plāno īstenot par labu AS Sioen Fibres

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 1622)

(Autentiski ir tikai teksti franču un holandiešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2005/467/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ieinteresētās puses sniegt to komentārus par minēto atbalstu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc ieinteresēto pušu uzaicināšanas sniegt to apsvērumus atbilstīgi minētajiem pantiem ⁽¹⁾, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

- (4) Komisija saņēma Beļģijas komentārus 2003. gada 8. jūlijā. Starptautiskā Viskoze un sintētisko šķiedru komiteja (CIRFS) un Spānijas Ķīmisko šķiedru ražotāju asociācija (PROFIBRA) sniedza savus komentārus attiecīgi 2003. gada 10. un 15. jūlijā. Šie ieinteresēto trešo pušu komentāri tika nodoti Beļģijai, kas sniedza savus komentārus 2003. gada 8. oktobrī. Sanāksme ar Beļģijas institūciju un SIOEN piedalīšanos notika 2003. gada 7. novembrī. 2003. gada 27. novembrī CIRFS piekrita, ka zināma informācija no tās 2003. gada 10. jūlija iesnieguma, kas sākotnēji tika klasificēta kā stingri konfidenciāla, tiek nodota Beļģijas institūciju rīcībā. Šī informācija tika nosūtīta Beļģijai 2003. gada 1. decembrī. Beļģija sniedza savus komentārus 2004. gada 19. janvārī.

I. PROCEDŪRA

- (1) 2002. gada 20. decembra vēstulē Beļģijas institūcijas iesniedza projektu, kura mērķis bija piešķirt atbalstu uzņēmumam AS Sioen Fibres (turpmāk – "SIOEN") investīcijām rūpnieciskā poliestera diega ražošanas iekārtām. Komisija 2002. gada 12. februāra vēstulē lūdza papildu informāciju, uz ko Beļģijas institūcijas atbildēja 2003. gada 11. marta vēstulē.
- (2) 2003. gada 2. maija vēstulē Komisija informēja Beļģiju par savu lēmumu pret šo atbalstu uzsākt 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (3) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī ⁽²⁾. Komisija uzaicināja

II. SĪKS APRAKSTS

- (5) SIOEN ir liels uzņēmums, kas darbojas sintētisko šķiedru nozarē. Tā 99,99 % pieder AS Sioen Industries, kam 2001. gadā bija 226,02 miljonu euro apgrozījums un aptuveni 3 900 darbinieku.
- (6) SIOEN deklarē pieņemamās investīcijas 19,46 miljonu euro apjomā laikā no 2001. gada maija līdz 2003. gada jūnijam. Šo investīciju mērķis ir attīstīt augstas stiprības rūpnieciskā poliestera diega ⁽³⁾ ražošanas jaudu. Diegs ir paredzēts pārklāta auduma ražošanai, kas tiks izmantots galaproduktu, piemēram, kravas automašīnu pārsegu, telšu vai gaisa spilvenu, ražošanai. Beļģija apgalvo, ka tas nav paredzēts izmantošanai tekstila nozarē (apģērba vai grīdsegu ražošanā). Investīcijām vajadzētu ļaut radīt 39 darba vietas.

⁽¹⁾ OV C 141, 17.6.2003., 4. lpp.

⁽²⁾ Skatīt zemsvītras piezīmi Nr. 1.

⁽³⁾ Minētā produkta KN kods 5402 20 00.

- (7) Investīcijas palielina ražošanas jaudu no 8 500 tonnām gadā 2002. gadā līdz 14 850 tonnām gadā, sākot ar 2003. gadu ⁽⁴⁾. Beļģija apgalvo, ka iekārtas nevar viegli un lēti piemērot cita veida šķiedru ražošanai. Reālā gada produkcija bija 7 650 tonnas 2002. gadā, un tā ir palielinājusies līdz 13 543 tonnām, sākot ar 2003. gadu. *Sioen Industries* vertikālās integrācijas struktūrā viss produkcijas apjoms ir paredzēts izmantošanai vienīgi grupas ietvaros.
- (8) Paredzētajam atbalstam 2,86 miljonu euro apjomā jātiek piešķirtam atļautā atbalstu kārtībā ⁽⁵⁾, kas tomēr neatbilst uz atbalstu sintētisko šķiedru rūpniecībā. Atbalsta lūgums tika iesniegts Valonijas institūcijās 2001. gada 18. maijā un tika apstiprināts 2002. gada 29. augustā ar noteikumu, ka to apstiprina Eiropas Komisija. Piemērojamā atbalsta griesti, kas atļauti Eno reģionam atbilstoši Kopienas nosacījumiem (Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts), ir 17,5 % tīrā ekvivalenta subsīdijā lielajiem uzņēmumiem.
- (9) Pārbaudes procedūras uzsākšanas lēmumā, ņemot vērā situāciju tirgū un investīciju, kuras saņemtu atbalstu, iespaidu uz ražošanas jaudu, Komisija ir izteikusi šaubas par atbalsta saskaņotību saderības kritērijiem ar kopējo tirgu, kas minēti sintētisko šķiedru rūpniecības atbalsta noteikumos ⁽⁶⁾ (turpmāk – “noteikumi”).
- (12) Attiecībā uz jautājumu, vai eksistē strukturāls piedāvājuma trūkums, CIRFS atzīmē, ka Beļģijas institūciju aprēķini nenorāda uz šāda trūkuma eksistenci, ja balstās uz vidējiem gada rādītājiem divos gados pirms ziņojuma sniegšanas gada. Šis pieņēmums sakrīt ar CIRFS konfidencialajiem datiem, kas balstīti uz tās biedru deklarācijām un vērtējumu, kurš attiecas uz tiem, kas nav biedri, atbilstoši kam jaudu izmantošana Kopienā bija 91,45 % 2000. gadā, 88,06 % 2001. gadā un 88,23 % 2002. gadā.
- (13) Attiecībā uz tirgus iespaidošanu CIRFS norāda, ka SIOEN investīcijas, kurām paredzēts atbalsts, nozīmē ievērojamu jaudas palielināšanu gan pašai SIOEN, gan nozarei kopumā. Tādēļ CIRFS arī norāda, ka neviens ražotājs, kas ir tās biedrs, šobrīd neuzrāda pietiekamu peļņu no kapitāla vai pārdošanas, tāpēc valsts atbalstu ietekme uz to konkurētspēju būtu īpaši nelabvēlīga. Turklāt CIRFS paskaidro, ka konkurējošs ražotājs ar grūtībām var no jauna atgūties pēc sanācijas procedūras tiesas uzraudzībā un ka tā atjaunošanas plānu var smagi ietekmēt valsts atbalsta piešķiršana konkurentam. Citi Kopienas ražotāji pēdējo piecu gadu laikā ir ieguldījuši aptuveni 59 miljonus euro šajā pasākumā, bez pieejas investīciju atbalstam pat no tiem rajoniem, kas saņem atbalstu. Visbeidzot, CIRFS sagaida, ka tirgū turpinās pastāvēt spēcīga konkurence un vēl vairākus gadus saglabāsies vājas iekļūšanas barjeras, ne tikai konkurences dēļ starp Kopienas ražotājiem, bet arī importa dempinga dēļ.

III. IEINTERESĒTO PUŠU KOMENTĀRI

- (10) CIRFS sniegtos komentārus var rezumēt šādi.

- (11) CIRFS norāda, ka sintētisko šķiedru rūpniecība ir īpaši jutīga uz konkurences kropļošanu, ko rada valsts atbalsti. Šajā nozarē, pie kuras pieder augstas stiprības rūpnieciskais poliestera diegs, valsts atbalstiem, lai arī tie tiek ļoti stingri kontrolēti, pēc būtības ir tendence iespaidot tirgus apstākļus tādā veidā, kas ir pretrunā ar kopējām interesēm.

⁽⁴⁾ Teksturēšanas kapacitāte tika aprēķināta, pamatojoties uz vidējo lineāro blīvumu 1 100 dtex.

⁽⁵⁾ Atbalsts Nr. 226/2000, Beļģija, “Reģionāla atbalsta kārtība, kas noteikta ar 1970. gada 30. decembra likumu par ekonomikas attīstību, kurš grozīts ar 1992. gada 25. jūnija dekrētu Valonijā” (OV C 37, 3.2.2001., 48. lpp.).

⁽⁶⁾ OV C 94, 30.3.1996., 11. lpp. Pagarinājums OV C 24, 29.1.1999., 18. lpp., un OV C 368, 22.12.2001., 10. lpp.

- (14) PROFIBRA komentārus var rezumēt šādi.

- (15) PROFIBRA izteica satraukumu par atbalstu SIOEN 2003. gada 15. jūlija vēstulē. Nekādi apstākļi neattaisno SIOEN lūgumu pēc atbalsta. PROFIBRA norāda, ka jaudas palielināšana, ko paredz SIOEN, ir 74,4 % no tā pašreizējās jaudas, kas atbilst 3,5 % kopējās jaudas Eiropā. Pašreizējos nodarbinātības apstākļos, globalizētā vidē un bez iekļuves ierobežojumiem Eiropas tirgū lūgums pēc atbalsta neatbilst nekādam uzņēmējdarbības un ekonomikas loģikai. PROFIBRA arī apstrīd piedāvājuma trūkuma tēzi, ņemot vērā, ka jaudu izmantošanas līmenis bija 86,7 % 2000. gadā un 89,5 % 2001. gadā. Tā atsaucas arī uz ievērojamu importa pieaugumu un norāda, ka šajā nozarē uzņēmums, kas nesasniedz minimālo jaudu izmantošanas līmeni vismaz 85 līdz 90 %, visdrīzāk, uzrādīs tikai zaudējumus.

IV. BEĻĢIJAS KOMENTĀRI

- (16) Beļģijas komentārus par Komisijas izteiktajām šaubām pārbaudes procedūras uzsākšanas lēmumā iespējams rezumēt šādi.
- (17) Beļģija norāda, ka CIRFS un PROFIBRA ir profesionālas asociācijas, kas pārstāv galvenos augstas stiprības rūpniecisko poliestera diegu ražotājus, un SIOEN nav to biedrs. Beļģija apšauba šo komentāru objektivitāti, tos uzskatot par nepamatotiem, neprecīziem un nenoteiktiem. Tā lūdz Komisijai piesardzīgi novērtēt šos komentārus, jo vairāk tādēļ, ka nav pieejama oficiāla statistika par doto tirgu.
- (18) Attiecībā uz jautājumu, vai eksistē strukturāls piedāvājuma trūkums, Beļģija norāda, ka nav pieejama oficiāla statistika par augstas stiprības rūpniecisko poliestera diegu. SIOEN ir apkopojis informāciju par ražošanas jaudām un patēriņu no galvenajiem ražotājiem tirgū, lai iegūtu labāko iespējamo jaudu izmantošanas līmeņa novērtējumu. Balstoties uz šo informāciju, kas tika sniegta *in tempore non suspecto*, Beļģija skaidro, ka jaudu izmantošanas līmenis augstas stiprības rūpnieciskajam poliestera diegam pārsniedz 90 %. Beļģijas institūcijas secina, ka nozari raksturoja strukturāls piedāvājuma trūkums laikā no 2000. līdz 2002. gadam, ko apstiprināja vairāki eksperti.
- (19) Tādēļ SIOEN arī paskaidro, ka tā ražotajam diegam ir augsta pievienotā vērtība un tirgu raksturo relatīvi stipra cenu stabilitāte kopš 1999. gada. Tāpat uzņēmums noraida CIRFS atsauces, atbilstoši kurām tīrais ienākums šajā sektorā ciestu no spēcīga spiediena. Tādēļ tas uzsver, ka CIRFS biedri darbojas mazāk rentablos tirgos nekā augstas stiprības poliestera diega tirgus, kamēr SIOEN sasniedzis labus rezultātus, pateicoties savām izpētes un attīstības aktivitātēm, kas virzītas uz pastāvīgu kvalitātes uzlabošanu un klātbūtni ļoti rentablās tirgus nišās.
- (20) Beļģija uzskata, ka SIOEN jaudas palielināšana atbilst noteikumiem. Lai noteiktu, vai jaudu maiņa ir vai nav nozīmīga, Komisijai atbilstoši noteikumiem vajadzētu ņemt vērā vairākus elementus.
- (21) Pirmkārt, Beļģija norāda, ka papildu produkcija, ko rada SIOEN jaudas palielināšana, tiek pilnībā patērēta grupas iekšienē. SIOEN produkcija nekādā veidā neiespaido citu augstas stiprības poliestera diega ražotāju cenas vai tīros ienākumus.
- (22) Otrkārt, atbalsts attiecas uz augstas tehnoloģijas investīciju projektu, kas ļauj SIOEN sniegt savai grupai ļoti īpaša rakstura produktu. Šis rūpnieciskais poliestera diegs, kas izstrādāts uzņēmuma iekšienē un pastāvīgi uzlabots, nav pieejams tirgū. Līdz ar to SIOEN jaudas palielināšanas mērķis ir tā vertikālā integrācija un produkcija tiks pilnībā patērēta grupas iekšienē.
- (23) Treškārt, Beļģija uzsver, ka jaudas palielināšana par 3,5 % nav nozīmīga attiecībā pret Eiropas tirgu un tā ir mazāka par 5 % līmeni, kuru Komisija neuzskatīja par ievērojamu palielinājumu savā 1999. gada lēmumā par SIOEN ⁽⁷⁾. Ja šajā gadījumā Komisijai būtu jāvērtē jaudas palielināšana Savienības līmenī, nevis attiecībā pret Eiropas tirgu, tas būtu pretrunā ar tās 1999. gada lēmumu.
- (24) Visbeidzot, Beļģija uzsver arī, ka jaudas palielināšanas vērtējums Savienības līmenī būtu diskriminējošs attiecībā pret mazajiem ražotājiem, ņemot vērā, ka dotā jaudas palielināšana novestu pie salīdzinoši mazāka palielināšanas līmeņa liela uzņēmuma gadījumā, kuram jau ir augsta ražošanas jauda.

V. ATBALSTA VĒRTĒJUMS

1. Atbalsta esība

- (25) Līguma 87. panta 1. punktā minēts princips, atbilstoši kuram, ja nepastāv pretēji nosacījumi, atbalsti, kas kropļo vai draud kropļot konkurenci, atbalstot atsevišķus uzņēmumus vai produktus, nav saderīgi ar kopējo tirgu, jo tie ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

⁽⁷⁾ Atbalsts Nr. 118/99 (OV C 340, 27.11.1999., 5. lpp.).

- (26) SIOEN paredzētais atbalsts sastāv no subsīdijas, kas ir finansēta no valsts līdzekļiem. Tā ļaus uzņēmumam realizēt minētās investīcijas, nesedzot to izmaksas pilnībā. SIOEN darbojas sektorā, kurā nozīmīga ir tirdzniecība starp dalībvalstīm un kurā pastāv sarežģīti konkurences apstākļi, ko pierāda nozares uzraudzība līdz 2002. gada 31. decembrim⁽⁸⁾. Līdz ar to SIOEN paredzētā subsīdija ir atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.
- (29) Noteikumi prasa ziņot par jebkuru projektu, kurš paredz piešķirt sintētisko šķiedru ražotājiem atbalstu, lai kādā formā tas būtu un neskatoties uz to, vai Komisija ir vai nav lāvusi atbilstošu kārtību, kas neatbilst *de minimis* kritērijam, un veido tiešu atbalstu:

— visa veida patentētu poliesteru, poliamīdu, akrila vai polipropilēna bāzes šķiedru un diegu ekstrūzijai un/vai tekstūrēšanai, lai kāda būtu to gala izmantošana,

2. Atbalsta saderība

- (27) Līguma 87. panta 2. punktā minēts saraksts atbalsta veidiem, kas ir saderīgi ar Līgumu. Nemot vērā plānotā atbalsta veidu un mērķi, kā arī uzņēmuma ģeogrāfisko novietojumu, minētā punkta a), b) un c) apakšpunkti nav piemērojami dotajam projektam. 87. panta 3. punktā minēti citi atbalsta veidi, kuri var tikt uzskatīti par saderīgiem ar kopējo tirgu. Komisija secina, ka projekts atrodas Blanbalo zonā Muskronā (Eno reģions), kur ir atļauts saņemt atbalstu atbilstoši Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam. Maksimālais pieļaujamais atbalsta apjoms ir 17,5 % tīrā ekvivalenta subsīdijā lielajiem uzņēmumiem. Beļģija plāno piešķirt atbalstu apjomā, kas līdzvērtīgs 50 % reģionāliem atbalstiem piemērojamo griestu.
- (28) Kopš 1977. gada nosacījumi, kas regulē tādu atbalstu piešķiršanu sintētisko šķiedru ražotājiem, kuri atbalsta šādu darbību, ir fiksēti noteikumos, kuru formulējums un piemērošanas joma ir vairākas reizes mainīta; pēdējo reizi tas noticis 1996. gadā⁽⁹⁾. Kopš 2003. gada 1. janvāra noteikumi vairs nav spēkā un vairs nav pieļaujams nekāda veida atbalsts sintētisko šķiedru rūpniecībai⁽¹⁰⁾. Tomēr saskaņā ar 39. punkta pēdējo teikumu Komisijas ziņojumā par daudznozaru noteikumiem reģionālajiem atbalstiem attiecībā uz lieliem ieguldījumu projektiem⁽¹¹⁾ "ziņojumi, ko Komisija reģistrējusi pirms 2003. gada 1. janvāra, attiecībā uz [...] sintētisko šķiedru sektoru, jāizskata to kritēriju gaismā, kas bijuši spēkā ziņojuma brīdī". Tā kā minētais atbalsts tika paziņots 2002. gada 20. decembrī, tas jāvērtē, raugoties no minēto noteikumu viedokļa.
- (29) Šajā gadījumā paredzētais atbalsts tiktu piešķirts sintētisko šķiedru ražošanas atbalstam, kas ietilpst noteikumu piemērošanas jomā, proti, jaunas rūpnieciskā poliesteru diega ekstrūzijas kapacitātes instalācija. Tātad tas tika paziņots Komisijai pareizi.
- (30) Šajā gadījumā paredzētais atbalsts tiktu piešķirts sintētisko šķiedru ražošanas atbalstam, kas ietilpst noteikumu piemērošanas jomā, proti, jaunas rūpnieciskā poliesteru diega ekstrūzijas kapacitātes instalācija. Tātad tas tika paziņots Komisijai pareizi.
- (31) Noteikumos minēti kritēriji, kas piemērojami projektam, kuri ietilpst kontroles piemērošanas laukā, Komisijas veiktajā pārbaudē. It īpaši tie paredz, ka, lai novērtētu sniegto atbalstu saderību, galvenais kritērijs ir to ietekme uz doto produktu tirgu, proti, šķiedru vai diegu, kuru ražošanu sekmētu minētais atbalsts, tirgu. Saskaņā ar noteikumiem investīciju atbalstam lielajiem uzņēmumiem, proti, uzņēmumiem, kas nav mazi un vidēji, ir pieeja konkurencei 50 % apmērā no piemērojamā atbalsta griestiem tikai tad, ja atbalsts rada ievērojamu atbilstošo jaudu samazināšanu vai ja doto produktu tirgum raksturīgs strukturāls piedāvājuma trūkums un atbalsts nerada ievērojamu atbilstošo jaudu palielināšanu. SIOEN ir liela uzņēmuma statuss, jo grupa, kurā tas ietilpst, nodarbina vairāk nekā 250 personas un realizē vairāk nekā 40 miljonu euro apgrozījumu⁽¹²⁾.

⁽⁸⁾ Skatīt zemsvītras piezīmi Nr. 6.

⁽⁹⁾ Skatīt zemsvītras piezīmi Nr. 6.

⁽¹⁰⁾ Skatīt Komisijas ziņojumu par daudznozaru noteikumiem reģionālajiem atbalstiem attiecībā uz lieliem ieguldījumu projektiem (OV C 70, 19.3.2002., 8. lpp.), jo īpaši 30. un 39. punktu 2003. gadam, un Komisijas ziņojumu par grozījumiem daudznozaru noteikumos reģionālajiem atbalstiem attiecībā uz lieliem ieguldījumu projektiem (2002. gads) attiecībā uz nozari, kam piemīt strukturālas grūtības, saraksta izveidi, un EK Līguma 88. panta 1. punkta par automašīnu nozari un sintētisko šķiedru nozari (OV C 263, 1.11.2003., 3. lpp.), un jo īpaši tā otro daļu.

⁽¹¹⁾ Skatīt zemsvītras piezīmi Nr. 10.

⁽¹²⁾ Skatīt Komisijas 1996. gada 3. aprīļa Ieteikumu 96/280/EK par mazu un vidēju uzņēmumu definīciju (OV L 107, 30.4.1996., 4. lpp.).

- (32) Komisija uzskata, ka jaudas palielināšana jāvērtē Savienības līmenī. Līdz ar to, lai novērtētu jaudu maiņu, kas saistīta ar atbalstīto projektu, jāsalīdzina atbalsta saņēmēja jauda pirms un pēc atbalsta piešķiršanas (pievienojot papildu jaudu, kas izriet no projekta, un atņemot to jaudu, kas tiks norakstīta).
- (33) Savos komentāros Beļģija atsaucas uz Komisijas 1999. gada 28. jūlija lēmumu⁽¹³⁾, kurā tā nebija iebildusi pret atbalstu SIOEN. Beļģija norāda, ka šajā gadījumā SIOEN jaudas palielināšana tika vērtēta attiecībā pret tirgus kopējo jaudu, un rezultātā notikusi jaudas palielināšana par 5 % netika uzskatīta par ievērojamu. Tomēr Komisija uzskata, ka šajā gadījumā bija ārkārtēja un pilnīgi atšķirīga situācija no tās, kas pastāv pašreiz, jo tajā laikā Savienībai nebija nekādas ekstrūzijas kapacitātes pirms investīcijas. Jaunās jaudas novērtējums attiecībā pret tirgus kopējo jaudu šajā gadījumā bija pamatots, jo SIOEN bija jaunpienācējs tirgū, kuram vispār nebija minētā produkta ražošanas kapacitātes. Ja Komisija jaudu būtu vērtējusi Savienības līmenī, jebkura tirgus jaunpienācēja jaunā jauda būtu pēc definīcijas izraisījusi "ievērojamu" palielināšanu. Tāda pieeja būtu diskriminējoša attiecībā pret jaunpienācējiem tirgū. Šobrīd SIOEN ir vispārāzīts ražotājs, kuram ir iepriekšēja ražošanas jauda, un tādēļ vairs nav pamata novirzīties no Komisijas pastāvīgās prakses, vērtējot jaudu Savienības līmenī.
- (34) Attiecībā uz Beļģijas argumentu, ka strukturāla piedāvājuma trūkuma gadījumā jaudas palielināšana jāvērtē attiecībā pret tirgus kopējo jaudu, Komisija norāda, ka noteikumi neparedz jaudu atšķirīgu vērtējumu atkarībā no tā, vai eksistē vai ne strukturāls piedāvājuma trūkums. Noteikumos jau fiksēti mazāk stingri nosacījumi, ja pastāv strukturāls piedāvājuma trūkums, ņemot vērā, ka tie nepieprasa lielajiem uzņēmumiem, lai atbalsts izraisītu "ievērojamu jaudu samazināšanu", bet vienīgi, lai tas neizraisītu "ievērojamu jaudu palielināšanu". Kā papildu priekšrocība, tas neparedz, ka strukturāla piedāvājuma trūkuma gadījumā jaudas palielināšana tiktu vērtēta nevis Savienības līmenī, bet gan attiecībā pret tirgus kopējo līmeni. Līdz ar to, neskatoties uz to, vai tirgum piemīt vai ne strukturāls piedāvājuma trūkums, atbalsts nekādā gadījumā nedrīkst izraisīt ievērojamu jaudu palielināšanu.
- (35) Pēc procedūras uzsākšanas Beļģija, balstoties uz mašīnu ražotāja dokumentiem, apstiprināja un izskaidroja Komisijai, ka specializētas mašīnas nevar vienkārši piemērot dažāda veida šķiedru ražošanai. Pamatojoties uz to, Komisija pieņem jaudu vērtējumam izmantoto metodi. Beļģija uzskata, ka investīcija palielina rūpnieciskā poliestera diega ražošanas jaudu no 8 500 tonnām 2002. gadā līdz 14 850 tonnām gadā, sākot ar 2003. gadu (pamatojoties uz vidējo lineāro blīvumu 1 100 dtex), kas ir ievērojams, aptuveni 75 % pieaugums savienības līmenī.
- (36) Komisija uzskata, ka fakts, ka SIOEN ievērojami palielina jaudu, izslēdz nepieciešamību lemt par to, vai šajā gadījumā tirgū eksistē vai ne strukturāls trūkums.
- (37) Komisija nepieņem SIOEN argumentu, atbilstoši kuram produkcija, kas izrietētu no jaudas palielināšanas, un tiktu pilnībā patērēta SIOEN grupas iekšienē, nekādā veidā neietekmētu citu rūpnieciskā poliestera diega ražotāju cenas vai tiros ienākumus. Pat ja jaunā produkcija tiek pilnībā patērēta SIOEN grupas iekšienē, balstoties uz tās vertikālo integrāciju, nevar izslēgt, ka citos apstākļos diegu var piegādāt trešie ražotāji, kā tas uzsvērts divu trešo ieinteresēto pušu atbildēs.
- (38) Ņemot vērā investīcijas, kurai paredzēts atbalsts, ietekmi uz ražošanas jaudām, Komisija uzskata, ka atbalsts neatbilst galvenajiem saderības ar kopējo tirgu principiem, kas minēti noteikumos, jo tas izraisītu ievērojamu doto jaudu palielināšanu. Līdz ar to nav nepieciešams novērtēt divus citus kritērijus, kas minēti noteikumos (dotā produkta tirgus situācija, dotā produkta novatoriskais raksturs). Jebkurā gadījumā Komisija, ņemot vērā trešo pušu (CIRFS un PROFIBRA) sniegto informāciju par situāciju attiecībā uz jaudām Kopienā un Beļģijas sniegtajām ziņām sākotnējā ziņojumā par diviem gadiem pirms ziņojuma (jaudu izmantošanas līmenis zemāks par 90 %), norāda, ka nav skaidri noteikts, ka dotā produkta tirgu raksturotu strukturāls piedāvājuma trūkums.
- (39) Neviens no citiem pārkāpumiem, kas minēti Līguma 87. panta 3. punktā, nav piemērojams šajā gadījumā. Investīcija nenotiek reģionā, kas minēts Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā. Ir skaidrs, ka atbalsts nav paredzēts, lai veicinātu Eiropas kopējām interesēm nozīmīga projekta realizāciju, nedz arī, lai novērstu smagus

(13) Skatīt zemsvētras piezīmi Nr. 7.

dalībvalsts ekonomikas traucējumus, kā to paredz Līguma 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts. Visbeidzot, Beļģijas institūcijas nav norādījušas un Komisija nav konstatējusi, ka atbalsts varētu būt paredzēts cita horizontāla vai sektoriāla mērķa sasniegšanai Līguma 87. panta 3. punkta c) vai d) apakšpunkta nozīmē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, kuru Beļģija paredzējusi īstenot *AS Sioen Fibres* labā 2,86 miljonu euro apjomā, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Tādēļ šis atbalsts nevar tikt īstenots.

2. pants

Beļģijas Karaliste informē Komisiju divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas brīža par pasākumiem, kas veikti tā īstenošanai.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei.

Briselē, 2004. gada 19. maijā

*Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Mario MONTI*

KOMISIJAS LĒMUMS**(2004. gada 30. jūnijs)****par atbalsta shēmu, ko Zviedrija ir īstenojusi, atbrīvojumam no enerģijas nodokļa no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam**

(izzināts ar dokumenta numuru K(2004) 2210)

(Autentisks ir tikai teksts zviedru valodā)**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2005/468/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 88. panta 2. punkta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc visu ieinteresēto personu uzaicināšanas izteikt savas piezīmes⁽¹⁾ saskaņā ar iepriekš minēto 88. panta 2. punkta otro daļu un ņemot vērā šīs piezīmes,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Komisija savā 2003. gada 11. jūnija vēstulē informēja Zviedriju, ka saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu ir uzsākts izmeklēšanas process sakarā ar pārstrādājošās rūpniecības atbrīvošanu no enerģijas nodokļa par elektroenerģiju.

(2) 2003. gada 9. jūlija vēstulē, kura Komisijā tika reģistrēta tajā pašā dienā (A/34842), Zviedrija izteica savu viedokli par izmeklēšanas procesa uzsākšanu.

(3) Komisijas lēmums par izmeklēšanas procesa uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* 2003. gada 9. augustā⁽²⁾. Par minēto atbalstu Komisija uzaicināja izteikties visas iesaistītās puses.

(4) 2003. gada 29. septembrī Komisija saņēma Zviedrijas uzņēmumu savienības (*Svenskt Näringsliv*) viedokli.

(5) Zviedrijas uzņēmumu savienības viedoklis Komisijā ir saņemts paredzētajā termiņā⁽³⁾ un nosūtīts Zviedrijas valdībai, lai dotu tai iespēju paust savu viedokli. Zviedrija to nav komentējusi.

II. ATBALSTA SHĒMAS DETALIZĒTS APRAKSTS

(6) Zviedrijas enerģijas likums ir izdots 1957. gadā. Saskaņā ar likumu ar enerģijas nodokli apliek fosilos kurināmos materiālus un elektroenerģiju. Nodoklim ir pozitīvs ekoloģisks efekts, veicinot enerģijas taupīšanu un enerģijas izmantošanas efektivitāti.

(7) Elektroenerģijas nodoklis pilnā apjomā ir jāmaksā privātajām māsasaimniecībām, pakalpojumu sektora uzņēmumiem un pārstrādes uzņēmumiem par elektroenerģiju, kas tiek izmantota ar ražošanu nesaistītai apsildei.

(8) Saskaņā ar Enerģijas nodokļa likuma 11. daļas 3. pantu noteiktu nozaru pārstrādes uzņēmumi (NACE Rev. 1, C un D sadaļa) ir pilnībā atbrīvoti no enerģijas nodokļa par elektroenerģiju⁽⁴⁾. Šodien spēkā esošajā formā šis atbrīvojums tika ieviests 1993. gada 1. janvārī, t.i., pirms Zviedrijas pievienošanās EEZ un iestāšanās EU. Kopš tā laika tas ir palicis nemainīgs.

(9) Elektroenerģijas nodokļa likme izmeklēšanai pakļautajā periodā ir bijusi robežās no 0,198 līdz 0,241 SEK/kWh.

⁽³⁾ Saskaņā ar Padomes 1971. gada 3. jūnija Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.), it īpaši saskaņā ar 3. pantu, viedokļu iesniegšanas termiņš beidzās 2003. gada 10. septembrī. 2003. gada 15. augusta vēstulē Zviedrijas uzņēmumu savienība lūdza termiņu pagarināt līdz 2003. gada 30. septembrim. Komisija šo lūgumu ir akceptējusi savā 2003. gada 9. septembra vēstulē.

⁽⁴⁾ Šis izņēmums attiecas arī uz siltumniecību saimniecībām. Par izņēmumu attiecībā uz šiem uzņēmumiem Komisija pieņems atsevišķu lēmumu.

⁽¹⁾ OV C 189, 9.8.2003., 6. lpp.

⁽²⁾ Sk. 1. piezīmi.

- (10) Zviedrijas iestādes lēš, ka nodokļu atbrīvojuma rezultātā neiekasēto nodokļu summa ir 11 miljardi SEK (aptuveni 1,19 miljardi EUR) gadā.
- (11) Komisija uzsāka izmeklēšanas procesu, jo tai bija šaubas saistībā ar aplūkojamā atbalsta statusu un atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu. Pēc Komisijas domām, noteikumi par atbrīvošanu no enerģijas nodokļa ir uzskatāma par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē. Komisija apšaubīja šā atbalsta saderīgumu ar Kopienas ietvarprogrammu par valsts atbalstu vides aizsardzībai ⁽⁵⁾ (turpmāk "Ietvarprogramma").
- (16) Zviedrijas uzņēmēju savienība uzskata, ka atbalsta atgūšanas prasība nekādā gadījumā nav pieļaujama šādu iemeslu dēļ.
- (17) Pirmkārt, atgūšanas prasība saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽⁶⁾, ir pieļaujama tikai nelikumīga atbalsta saņemšanas gadījumā, kurš šo noteikumu 1. pantā ir definēts kā "jauns atbalsts, kas ieviests, pārkāpjot Līguma 93. panta 3. punktu". Tā kā Komisija sava lēmuma par izmeklēšanas procesa uzsākšanu 2. panta 2. punktā izdara secinājumu, ka šajā gadījumā ir runa par jau pastāvošu atbalstu, atmaksas prasības iespēja ir izslēgta *ex tunc*.

III. IESAISTĪTO PUŠU VIEDOKĻI

Zviedrijas uzņēmēju savienības viedoklis

- (12) Pēc Zviedrijas uzņēmēju savienības uzskatiem elektroenerģijas un oglekļa dioksīda nodokļi ir jāuzskata par vienas enerģijas nodokļa sistēmas diviem atsevišķiem komponentiem. Kā pamatojumu tam savienība min ciešo saistību starp abiem nodokļiem: lai neradītu pārmērīgi lielu pieprasījumu pēc elektroenerģijas, ikvienam oglekļa dioksīda nodokļa paaugstinājumam jānotiek vienlaikus ar atbilstošu elektroenerģijas nodokļa paaugstinājumu.
- (13) Kopumā enerģijas nodoklis laika posmā starp 1993. un 2004. gadu palielinājās par 27 miljardiem SEK (3 miljardiem EUR). Šāds paaugstinājums nebūtu bijis iespējams bez pārstrādājošās rūpniecības pilnīgas atbrīvošanas no enerģijas nodokļa. Līdz ar to pilnīga atbrīvošana no enerģijas nodokļa nav izraisījusi valsts iekasēto nodokļu summas samazināšanos, tādēļ šis pasākums netiek finansēts no valsts līdzekļiem.
- (14) Pēc Zviedrijas uzņēmēju savienības uzskatiem Zviedrijas pārstrādes uzņēmumu atbrīvošana no nodokļa pilnībā atbilst sistēmas loģikai, jo elektroenerģijas izmaksu lielā īpatsvara dēļ tiem ir pietiekami daudz iemeslu, lai taupītu enerģiju. Lai saglabātos to konkurētspēja, palielinoties kopējiem enerģijas nodokļiem, uzņēmumi ir jāatbrīvo no elektroenerģijas nodokļa.
- (15) Tādu pašu iemeslu dēļ, kādi ir Zviedrijas valdībai (sk. 21. apsvērumu), Zviedrijas uzņēmēju savienība uzskata, ka pasākums neizkropļo konkurenci un nerada pamatu tās iespējamai izkropļošanai, kā arī nedod priekšrocības kādai konkrētai rūpniecības nozarei.
- (18) Otrkārt, atmaksas prasība nav iespējama tādēļ, ka atbalsta saņēmēji ar to ir saistījuši pamatotas cerības. Diskutējamu likumu piedāvāja Zviedrijas valdība un to akceptēja Zviedrijas parlaments. Uzņēmēju pienākums nav apšaubīt savas valsts parlamenta lēmumus, vēl jo vairāk tādēļ, ka Komisija savos iepriekšējos lēmumos ⁽⁷⁾ vispārējos pasākumus, kas atbalsta pārstrādājošo rūpniecību, ir atbalstījusi. Turklāt saskaņā ar Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai ⁽⁸⁾, energoietilpīgos uzņēmumos kopš 2004. gada 1. janvāra elektroenerģijai piemērojams nulles tarifs. Līdz ar to domājot tautsaimniecības dalībnieks ir rēķinājies ar to, ka tas ir spēkā arī 2 gadus pirms minētā datuma.
- (19) Treškārt, atgūšanas prasība būtu pretrunā ar samērojamības principu. Atmaksas pieprasīšanas mērķis ir atjaunot it kā izkropļoto konkurenci. Tā kā pēc Zviedrijas uzņēmēju savienības uzskatiem aplūkojamais pasākums konkurenci neizkropļo un nerada pamatu tās iespējamai izkropļošanai, nepastāv pamatojamas sabiedriskās intereses atmaksas pieprasīšanai. Turklāt daudziem uzņēmumiem atbalsta atmaksāšana radītu grūtības, un nav izslēgts, ka zināmiem uzņēmumiem tas varētu beigties ar bankrotu.
- (20) Bez tam Zviedrijas uzņēmēju savienība pievienojas Zviedrijas valdības uzskatam (sk. 28. apsvērumu), ka Komisija nav ievērojusi Direktīvas (EK) Nr. 659/1999 17. panta 2. punktu.

⁽⁵⁾ OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁷⁾ Piemēram, atbalsts Nr. 255/96 – Zviedrija – Enerģijas patēriņa nodokļa likums (OV C 71, 7.3.1997., 10. lpp.) un NN 72a/2000 – Zviedrija – CO₂ nodokļa noteikumu pagarināšana (OV C 117, 21.4.2001., 19. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/75/EK (OV L 157, 30.4.2004., 100. lpp.).

IV. ZVIEDRIJAS VALDĪBAS VIEDOKLIS

Atbrīvošana no nodokļa nerada priekšrocības Zviedrijas pārstrādes uzņēmumiem

- (21) Salīdzinājumā ar konkurentiem citās valstīs, kurās pārsvarā tiek izmantotas ogles vai dabas gāze, Zviedrijas pārstrādes rūpniecībā salīdzinoši lielu daļu ieņem elektroenerģija. Tā kā minētie enerģijas avoti daudzās dalībvalstīs ir atbrīvoti no enerģijas nodokļa, Zviedrija uzskata, ka ir pareizi atbrīvot Zviedrijas pārstrādājošo rūpniecību no elektroenerģijas nodokļa. Turklāt Zviedrijā enerģija tiek aplikta ar lielākiem nodokļiem nekā lielākajā daļā dalībvalstu. Šis augstais nodokļu līmenis nevarētu tikt sasniegts, ja noteikti sektori nebūtu atbrīvoti no elektroenerģijas nodokļa.
- (22) Tādēļ, pēc Zviedrijas valdības uzskatiem, tas, ka atbrīvojums no nodokļa Zviedrijas rūpniecībai rada priekšrocības attiecībā pret tās konkurentiem, neatbilst patiesībai.

Enerģijas nodokļu sistēmas saskaņošanai ir nepieciešams laiks

- (23) 2001. gada 16. marta vēstulē Zviedrijas valdība ir akceptējusi Ietvarprogrammas 75. līdz 77. punktā ierosinātos atbilstīgos pasākumus.
- (24) 2001. gada 8. novembrī Eiropas Kopienas Tiesa pieņēma lēmumu lietā C-143/99⁽⁹⁾ (Adrijas-Vīnes cauruļvads) saistībā ar Austrijā samazināto enerģijas nodokli, ka noteiktas tautsaimniecības nozares atbrīvošana no enerģijas nodokļa ir uzskatāma par valsts atbalstu.
- (25) Zviedrijas valdība paskaidro, ka laikā, kad Zviedrija akceptēja Ietvarprogrammā ierosinātos atbilstīgos pasākumus, nebija pilnīgas skaidrības, cik lielā mērā pasākums ir uzskatāms par valsts atbalstu. Pēc sprieduma Adrijas-Vīnes cauruļvada lietā Zviedrijas valdība saskatīja, ka pasākums satur elementus, kas no atbalsta viedokļa ir problemātiski. Tomēr Zviedrija norāda, ka enerģijas nodokļu tehniskā kompleksuma dēļ no valdības lēmuma pieņemšanas brīža līdz jauno noteikumu spēkā stāšanās brīdim bija nepieciešams pietiekami daudz laika. No 2004. gada 1. jūlija pārstrādājošajā rūpniecībā ir plānots enerģijas nodoklis elektroenerģijai, kurš atbilst jaunajam enerģijas Direktīvā 2003/96/EK noteiktajām minimālajām nodokļa summām.

⁽⁹⁾ Tiesas 2001. gada 8. novembra spriedums lietā C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH un Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH* pret *Finanzlandesdirektion für Kärnten*, Krāj. 2001., I-8365. lpp.

Elektroenerģijas nodoklis un enerģijas nodoklis ir vienotas nodokļu sistēmas daļas

- (26) Zviedrija ir noteikusi enerģijas nodokli fosilajiem kurināmajiem un elektroenerģijai, kā arī oglekļa dioksīda nodokli fosilajiem kurināmajiem. Zviedrijas valdība uzskata, ka šie abi nodokļi ir vienas un tās pašas nodokļu sistēmas divas daļas, kuras uzdevums ir palielināt enerģijas izmantošanas efektivitāti un samazināt CO₂ izmešus. Tādēļ Zviedrijas valdība norāda, ka Komisijai, vērtējot saderīgumu ar Kopējo tirgu, ir jāņem vērā kopējais, no visiem nodokļu sistēmas komponentiem izrietošais nodokļu slogs, nevis izolēti jāaplūko vienīgi atbrīvošana no elektroenerģijas nodokļa.

Komisija nav ievērojusi Direktīvā (EK) Nr. 659/1999 noteikto atbilstīgo pasākumu ierosināšanas procedūru. Līdz ar to atbalsts nav nelikumīgs un tādēļ to nedrīkst atprasīt.

- (27) Zviedrijas valdība vairākas reizes Komisijai ir sniegusi informāciju, kas satur datus par aplūkojamā atbalsta noteikumiem kopumā⁽¹⁰⁾. Līdz ar to Zviedrija uzskata, ka ir izpildījusi savu pienākumu saskaņā ar Direktīvas (EK) Nr. 659/1999 17. panta 1. punktu, sniedzot Komisijai pastāvošo atbalsta noteikumu pārbaudei visas nepieciešamās ziņas.
- (28) Zviedrijas valdība apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Direktīvas (EK) Nr. 659/1999 17. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Komisijai pirms atbilstīgo pasākumu ierosināšanas dalībvalstis ir jāinformē par to, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka kāds no pasākumiem nav savenojams ar Kopējo tirgu. Tomēr Komisija atbilstīgos pasākumus piedāvāja, iepriekš nesniedzot minēto informāciju, turklāt šie pasākumi attiecās nevis uz atsevišķiem noteikumiem, bet gan uz visu noteikumu kopumu, kuri jaunās Ietvarprogrammas spēkā stāšanās brīdī attiecās uz valsts vides aizsardzības direktīvām.
- (29) Pamatojoties uz šo procedūras pārkāpumu, atbalsts nav nelikumīgs un tādēļ nevar tikt pieprasīta tā atgūšana.

Atgūšana būtu pielīdzināma nodokļa uzlikšanai ar atpakaļejošu spēku, kas saskaņā ar Zviedrijas likumdošanu ir nepieļaujama

- (30) Saskaņā ar Konstitūcijas likuma 2. nodaļas 10. panta 2. punktu par pārvaldes formu (*Regeringsformen*) nevar tikt uzlikts nodoklis, kas nav paredzēts noteikumos, kuri ir bijuši spēkā nodokļa noteikšanas brīdī.

⁽¹⁰⁾ Tā, piemēram, Zviedrijas iestādes, atbildot uz 1996. gada 7. maija vēstuli (D/50485), nosūtīja Likuma par elektroenerģijas nodokli pilnu tekstu, no kura nepārprotami izriet, ka pārstrādājošā rūpniecība ir pilnībā atbrīvota no elektroenerģijas nodokļa. Bez tam Zviedrijas iestāžu Komisijai nosūtītajās vēstulēs no 15.4.1998. un 31.5.1999. bija pievienoti īsi pasākuma apraksti.

- (31) Tā kā Zviedrijas enerģijas likumā nav noteikumu, saskaņā ar kuriem pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumiem būtu jāmaksā elektroenerģijas nodoklis, šā likuma izmaiņas būtu pielīdzināmas nodokļa uzlikšanai ar atpakaļejošu spēku, kas saskaņā ar Zviedrijas likumdošanu nav pieļaujama.

V. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

Pārbaudāmais laika periods

- (32) Savā lēmumā par izmeklēšanas uzsākšanu saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu Komisija ir konstatējusi, ka pasākums no brīža, kad Zviedrija iestājās Eiropas Savienībā, līdz 2001. gada 31. decembrim ir uzskatāms par atbalstu Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punkta i) iedaļas izpratnē. Zviedrija ir nepārprotami piekritusi Komisijas ierosinātajiem pasākumiem, kuru rezultātā visiem esošajiem noteikumiem par atbalstu vides aizsardzībai ir jābūt saskaņotiem ar Ietvarprogrammu (77. punkts). Komisija ir konstatējusi, ka šajā gadījumā tas nav noticis. Tādēļ Zviedrija tiek aicināta sniegt visu informāciju, kurai varētu būt nozīme izmeklēšanā par laika posmu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim.
- (33) Zviedrijas valdības 2003. gada 9. jūlija vēstulē izklāstītais viedoklis nepārprotami attiecas uz visu Komisijas minēto laika posmu. Zviedrijas valdība ir izmantojusi savas aizstāvēšanās tiesības par visu laika posmu.
- (34) Iespēja izteikties par atbalsta noteikumu piemērošanu minētajā laika periodā ir bijusi arī trešajai pusei. Zviedrijas uzņēmumu savienība savu viedokli par atbrīvojumu no enerģijas nodokļa ir izteikusi 2003. gada 29. septembra vēstulē. Līdz ar to tika ievērotas trešās puses tiesības uz viedokļa izteikšanu.
- (35) Ar Likumu par Enerģijas likuma izmaiņām (1994:1776)⁽¹¹⁾ tiek ieviesta jauna elektroenerģijas nodokļa sistēma. Likumam ir jāstājas spēkā 2004. gada 1. jūlijā, un Komisija par to tika informēta 2004. gada 1. aprīļa vēstulē⁽¹²⁾. Tādēļ attiecībā uz šo pasākumu Komisija pieņēma atsevišķu lēmumu.
- (36) Līdz ar to vērtējums par saderīgumu ar kopējo tirgu attiecas uz laika periodu no 2002. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad spēku zaudē esošā sistēma.

⁽¹¹⁾ Zviedrijas oficiālais laikraksts (SFS) 2003:810.

⁽¹²⁾ N 156/04 – Zviedrija – “Enerģijas nodoklis pārstrādes uzņēmumos izmantotajai elektroenerģijai” (vēl nav publicēts OV).

Atbalsta esamība

- (37) Par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē atbalsts ir uzskatāms tad, ja attiecīgais pasākums atbilst četriem kritērijiem: atbalstu saņem noteikti uzņēmumi, tai ir selektīvs raksturs, tā tiek finansēta no valsts līdzekļiem un tā negatīvi iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (38) Lai izvērtētu jautājumu, kādā mērā minētais pasākums atbalsta saņēmējus nostāda izdevīgākā situācijā, Komisijai ir jāsalīdzina uzņēmumi, kuri faktiski un juridiski atrodas salīdzināmā situācijā⁽¹³⁾. Tādēļ Komisija nevar salīdzināt situāciju Zviedrijas pārstrādājošajā rūpniecībā ar situāciju citu valstu pārstrādājošajā rūpniecībā, bet tai ir jākonstatē, kādas priekšrocības ir Zviedrijas pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumiem salīdzinājumā ar citiem Zviedrijas uzņēmumiem. Fakts, ka aplūkojamais pasākums Zviedrijas pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumus atbrīvo no izmaksām, kas tiem citos apstākļos būtu bijušas jāsedz, nodrošina viņiem priekšrocības attiecībā pret citiem Zviedrijas tautsaimniecības sektoriem. Tā kā šis pasākums no nodokļa atbrīvo tikai noteiktus uzņēmumus, tie iegūst priekšrocības attiecībā pret citiem uzņēmumiem, kas var novest pie konkurences izkropļošanas.
- (39) Atbrīvojums no nodokļa attiecas tikai uz pārstrādes uzņēmumiem (NACE Rev. 1 sadaļa C un D). Saskaņā ar jau pieminēto EK tiesas lēmumu⁽¹⁴⁾ “valsts iniciatīvu nevar uzskatīt par vispārēju tautsaimniecības politikas pasākumu, pamatojoties uz lielu atbalstāmo uzņēmumu skaitu vai tautsaimniecības nozaru dažādību vai nozīmi, kurām pieskaitāmi šie uzņēmumi”. Zviedrijas uzņēmumu savienība norāda uz to, ka Komisija savos lēmumos N 255/96 un N 72a/2000 par atbalstu noteikumus par Zviedrijas oglekļa dioksīda nodokli esot akceptējusi kā vispārēju pasākumu. Tas neatbilst faktiem. Pirmajā lēmumā Komisija nonāca pie slēdziena, ka nodokļu oglekļa dioksīda nodokļa piemērošanas noteikumi ir uzskatāmi par valsts atbalstu, kas ir saderīgs ar Kopējo tirgu. Otrais lēmums attiecas uz minēto noteikumu pagarināšanu, pamatojoties uz tiem pašiem priekšrakstiem. Turpretim atbilstoši parastajai Komisijas praksei⁽¹⁵⁾, kuru apstiprina Tiesas lēmumi⁽¹⁶⁾, energoietilpīgu uzņēmumu vai noteiktu tautsaimniecības sektoru atbrīvošana no nodokļiem tiek uzskatīta par selektīvu pasākumu. Tādējādi Komisija secina, ka atbrīvojums no nodokļiem ir selektīvs pasākums.

⁽¹³⁾ Sk., piemēram, Tiesas spriedumu Lietā C-143/99, Adrijas-Vīnes cauruļvads (*Adria-Wien Pipeline*) *op.cit.*

⁽¹⁴⁾ Sk. Adrijas-Vīnes cauruļvads (*Adria-Wien Pipeline*), 48. punkts. *op.cit.*

⁽¹⁵⁾ Komisijas 2002. gada 3. aprīļa Lēmums 2002/676/EK, EOTK par divējādu atvieglojumu, ko Apvienotā Karaliste plāno ieviest zem klimata izmaiņu nodevas, un paplašinātu atvieglojumu atsevišķiem konkurences procesiem (OV L 229, 27.8.2002., 15. lpp.); Atbalsts Nr. N 449/01 – Vācija – “Ekoloģiskā nodokļu reforma pēc 2002. gada 31. marta” (OV C 137, 8.6.2002., 24. lpp.); Atbalsts N 74/A/02 – Somija – “Atbalsts uzņēmumiem ar lielu enerģijas patēriņu” (OV C 104, 30.4.2003., 9. lpp.) un atbalsts C 33/03 (ex NN 34/03) – Austrija – “Enerģijas nodokļu atlīdzināšana 2002. un 2003. gadā” (vēl nav publicēts OV).

⁽¹⁶⁾ Lieta C-143/99, Adrijas-Vīnes cauruļvads (*Adria-Wien Pipeline*), *op. cit.*

- (40) Pēc Komisijas uzskatiem pasākuma selektīvo raksturu nevar attaisnot ar sistēmas iekšējo loģiku, jo tā neatbilst nodokļu loģikai. Gluži pretēji – atbrīvojums no nodokļa ir novirze no nodokļa vispārīgās struktūras un funkcionēšanas veida. Nodokļa mērķis ir stimulēt uzņēmumu vēlmi veikt enerģijas taupīšanas pasākumus. Kaut arī attiecīgie uzņēmumi jau veic visaptverošus enerģijas taupīšanas pasākumus, lai samazinātu izmaksas par enerģiju, enerģijas nodoklim tomēr ir papildus ietekmējošs efekts. Enerģijas patēriņš pamatā ir atkarīgs no izmantotajām tehnoloģijām, tādēļ tas nemainīgā līmenī saglabājas neilgu laiku. Ilgtermiņā sagaidāms, ka tehniskā progresa un inovāciju rezultātā enerģijas izmantošanas efektivitāte varētu palielināties. No šī viedokļa pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumu, kuri pēc definīcijas ir uzskatāmi par tādiem pašiem vides piesārņotājiem kā pārējie uzņēmumi, atbrīvošana no enerģijas nodokļa neatbilst sistēmas loģikai, jo enerģijas patērēšana rada vienādi kaitīgas sekas videi visos sektoros.
- (41) Pasākums ir uzskatāms par valsts veiktu un no valsts līdzekļiem finansētu, jo valsts akceptē noteikta nodokļa apjoma neiekasēšanu. Komisija nepiekrīt Zviedrijas uzņēmumu savienības viedoklim, ka, palielinoties faktiskajai iekasētajai elektroenerģijas un oglekļa dioksīda nodokļa summai, nevar runāt par to, ka valsts cieš zaudējumus neiekasēto nodokļu dēļ. Gluži otrādi, paaugstinot nodokļu likmes, nodokļu atbrīvojuma rezultātā valsts nodokļos nesaņem vēl lielākas summas.
- (42) Vismaz daži atbalsta saņēmēji darbojas sektoros, kuros norisinās tirdzniecība ar citām dalībvalstīm. Tātad šis pasākums var negatīvi ietekmēt tirdzniecību un izkropļot konkurenci.
- (43) Visbeidzot Komisija ir nonākusi pie slēdziena, ka šis pasākums ir uzskatāms par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.
- (45) Līdz 2002. gada 1. janvārim atbalsta noteikumi bija uzskatāmi par pastāvošu atbalstu Direktīvas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punkta i) iedaļas izpratnē. Saskaņā ar letvarprogrammas 77. punktu un pēc Zviedrijas atbilstīgo pasākumu akcepta visas pastāvošās valsts atbalsta programmas līdz 2002. gada 1. janvārim bija jāsaskaņo ar letvarprogrammu.
- (46) Zviedrijas valdība paziņoja, ka jaunas, ar letvarprogrammu savienojamas enerģijas nodokļu sistēmas ieviešanai ir nepieciešams laiks. Attiecībā uz šo ir jāsaka, ka, pirmkārt, starp termiņu, kas tika noteikts atbalsta noteikumu saskaņošanai ar letvarprogrammu, un pārstrādātās enerģijas nodokļu sistēmas spēkā stāšanos ir pagājuši divarpus gadi. Kaut arī Komisija saprot, ka enerģijas nodokļu sistēma pēc savas dabas ir kompleksa, tomēr divarpus gadu periods šķiet nesamērīgi garš. Otrkārt, Zviedrija nav izmantojusi iespēju pagarināt letvarprogrammas ieviešanas termiņu attiecībā uz atsevišķiem pasākumiem, kā to ir darījušas gan Francija, gan Vācija⁽¹⁷⁾. Zviedrija – gluži pretēji – savā 2001. gada 16. marta vēstulē akceptēja Komisijas ierosinātos atbilstīgos pasākumus. Ja atbalsta pasākumu pielāgošana paredzētajā termiņā radīja problēmas, Zviedrijas valdība būtu varējusi piekrist atbilstīgo pasākumu ieviešanai, no tiem izslēdzot problemātiskos atbalsta noteikumus.
- (47) Pēc tam Komisija pārbaudīja atbalsta saderīgumu ar letvarprogrammu. Savā lēmumā par izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija pārstāvēja viedokli, ka nav konstatējami EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā minētie izņēmumi. Saskaņā ar EK Līguma 88. pantu pēc izmeklēšanas procedūras pabeigšanas šis viedoklis ir jāapstiprina. Izmeklēšanas laikā netika uzrādīti jauni elementi, kas varētu kļūdēt Komisijas lēmumā par oficiālās izmeklēšanas uzsākšanu izteiktās šaubas. Tādēļ Komisija ir nonākusi pie šāda slēdziena.
- (48) Saskaņā ar letvarprogrammas 51.2. punktu ir pielietojams 51.1. punkts, ja kādam nodoklim ir ievērojami pozitīva ietekme uz vides aizsardzību vai ja ir nepieciešams atbrīvojums būtiski izmainījušos ekonomisko nosacījumu dēļ, kas uzņēmumiem rada īpaši smagus konkurences apstākļus. Enerģijas nodokļa uzdevums ir radīt stimulu enerģijas taupīšanai un enerģijas izmantošanas efektivitātes kāpināšanai. Pašreizējā Zviedrijas enerģijas nodokļu sistēma nav mainījusies kopš 1993. gada. Šajā sakarā aplūkojamais pasākums ir uzskatāms par pastāvošā nodokļa izņēmumu, kas tika noteikts vienlaikus ar nodokļa ieviešanu. Līdz ar to šis pasākums atbilst letvarprogrammas 51.2. punktam, kurā ir atsauces uz saderīguma kritērijiem atbilstoši 51.1. punktam.

Atbalsta saderība

- (44) Komisija paliek pie sava viedokļa, ka enerģijas nodokli elektroenerģijai nevar vērtēt kopā ar oglekļa dioksīda nodokli, proti, divu iemeslu dēļ, kas izklāstīti lēmumā par izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar 88. panta 2. punktu. Pirmkārt, oglekļa dioksīda nodoklis neattiecas uz elektroenerģijas patēriņu un, otrkārt, elektroenerģijas nodoklim attiecībā uz oglekļa dioksīda izmešiem ir cita funkcija nekā oglekļa dioksīda nodoklim, jo Zviedrijā 90 % elektroenerģijas tiek saražota atomelektrostacijās un hidroelektrostacijās. Tādēļ elektroenerģijas nodoklis ir jāvērtē atsevišķi.

⁽¹⁷⁾ OV C 34, 7.2.2002., 13. lpp.

- (49) Laika posmā no 2002. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim ir pielietojams Letvarprogrammas punkta 51.1. b) apakšpunkta otrais ievilkums, jo atbrīvojums attiecas uz nacionālās valsts nodokli, kurš ir noteikts tādēļ, ka nav atbilstoša Kopienas nodokļa. Saskaņā ar šiem noteikumiem uzņēmumiem, kuri saņem nodokļu atvieglojumus, tomēr ir jāmaksā būtiska nacionālā nodokļa daļa. Tas ir tādēļ, lai arī šiem uzņēmumiem būtu stimulants uzlabot savu ieguldījumu vides aizsardzībā. Tas izriet no punkta 51.1. b) apakšpunkta otrā ievilkuma teksta, saskaņā ar kuru harmonizēta nodokļa samazināšana ir pieļaujama tādā gadījumā, ja pēc samazināšanas uzņēmuma maksājamā nodokļa summa ir lielāka par Kopienas noteikto minimālo summu, lai "uzņēmumi justu nepieciešamību kaut ko darīt vides aizsardzības uzlabošanai". Pašreiz spēkā esošā atbrīvojuma rezultātā elektroenerģijai pārstrādes sektorā par pārstrādei izmantoto elektroenerģiju tiek piemērota nodokļa nulles likme. Līdz ar to Komisija izdara secinājumu, ka uzņēmumi nav maksājuši būtisku nacionālā nodokļa daļu. Tādēļ aplūkojamais pasākums tagadējā formā laika periodā no 2002. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim nav uzskatāms par saderīgu ar Letvarprogrammu. Tā kā saderīgumam nav cita pamatojama, pasākums ir jāpasludina par nesaderīgu ar Kopējo tirgu.
- (50) Kā jau konstatēts 18. apsvērumā, 2004. gada 1. janvārī spēkā stājās Direktīva 2003/96/EK. Šajā Direktīvā īpaši izceltais mērķis ir vides aizsardzība (skat. it īpaši 3., 6., 7. un 12. pamatojuma punktu). Tādēļ pēc Komisijas uzskatiem Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas uzņēmumus stimulē uzlabot vides aizsardzību. Tādēļ Komisija akceptē to, ka minimālās nodokļu summas nomaksa ir pielīdzināma būtiskas nacionālā nodokļa daļas nomaksai saskaņā ar Letvarprogrammas 51.1 punkta b) apakšpunkta otra ievilkumu. Līdz ar to Zviedrijas veiktais pasākums laika posmā no 2002. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim ir uzskatāms par savienojamu ar Letvarprogrammu tiktāl, cik atbalstu saņemtajiem uzņēmumiem nākas maksāt Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas. Ar Letvarprogrammu nesavienojamais atbalsts ir vienāds ar summu, kas veidojas, pielietojot Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas.
- (51) No 2004. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad pašreizējie noteikumi zaudē spēku, minētais nodoklis ir harmonizēts ar Direktīvu 2003/96/EK. Līdz ar to ir pielietojams Letvarprogrammas 51.1 punkta b) apakšpunkta otrais ievilkums. Saskaņā ar to nodokļa pazemināšana ir pieļaujama tikai tad, ja pēc nodokļa samazināšanas uzņēmumu reāli maksātā nodokļu summa ir lielāka par Letvarprogrammā noteikto minimumu. Saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 10. pantu minimālais nodoklis par rūpnieciski izmantotu elektroenerģiju ir 0,5 EUR/MWh. Izskatāmajā gadījumā šis minimālais nodoklis netika pielietots. Saskaņā ar minētās direktīvas 17. panta 2. un 4. punktu energointensīviem uzņēmumiem, kuri īpašās vienošanās vai līdzvērtīgos noteikumos ir apņēmušies veikt pasākumus, kuru rezultātā tiek panākts tāds pats vides aizsardzības efekts vai enerģijas izmantošanas efektivitāte, kādi tie būtu, ievērojot parasto Kopienas minimālo nodokļu likmi, var pielietot nodokļu likmi līdz pat nullei. Šajā gadījumā nulles nodokļa likmes pielietošanas priekšnoteikumi nav izpildīti. Līdz ar to arī laika posmā no 2004. gada 1. janvāra Zviedrijas pasākums ir uzskatāms par savienojamu ar Letvarprogrammu tiktāl, cik atbalstu saņemtajiem uzņēmumiem nākas maksāt Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas.
- (52) Pamatojoties uz teikto, Komisija izdara secinājumu, ka laika periodā no 2002. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad atbrīvojumi no nodokļa savā tagadējā formā zaudē spēku, minētais pasākums nav saderīgs ar Letvarprogrammu un Direktīvu 2003/96/EK. Nesaderīgais atbalsts ir vienāds ar summu, kas veidojas, pielietojot Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas.
- Ar Kopējo tirgu nesaderīga atbalsta atgūšana**
- (53) Ja nelikumīgi piešķirts valsts atbalsts nav saderīgs ar Kopējo tirgu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu no atbalsta saņēmējiem ir jāpieprasa tās atmaksa. Atgūstot izmaksāto atbalstu, iespēju robežās tiek atjaunoti konkurences apstākļi, kādi tie bija pirms atbalsta piešķiršanas. Fakts, ka atbalsts ir bijis piešķirts saskaņā ar valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kā tas arī parasti notiek, nav šķērslis atbalsta atgūšanai, jo Kopienas tiesības ir prioritāras attiecībā pret nacionālajām tiesībām.
- (54) Tomēr Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktā ir noteikts, ka "Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu". Saskaņā ar Tiesas praksi⁽¹⁸⁾ un Komisijas pieņemto lēmumu praksi atbalsta atgūšanas prasība ir pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu, ja atbalsta saņēmējs Komisijas rīcības rezultātā pamatoti sagaida, ka atbalsts atbilst Kopienas tiesību normām.
- ⁽¹⁸⁾ Tiesas 1987. gada 24. novembra spriedums Lietā 223/85, *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV* pret Eiropas Kopienu Komisiju, Krāj. 1987., 4617. lpp.

- (55) Dalībvalstu uzdevums ir rūpēties par to, lai katras valsts veiktie pasākumi būtu saderīgi ar Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu, lai novērstu konkurences izkropļošanu; turklāt dalībvalstij par jebkuru atbalstu saskaņā ar 88. panta 3. punktu ir jāpaziņo Komisijai, un pasākumus nedrīkst īstenot, pirms Komisija nav pieņēmusi galīgo lēmumu. Nelikumīga atbalsta saņemšanas gadījumā uzņēmumi principā nevar atsaukties uz savām pamatotajām gaidām. Ja uzņēmumi veiksmīgi varētu balstīties uz nacionālajiem tiesību aktiem, kuri varbūt pat ir pieņemti labā ticībā, bet nav saderīgi ar Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu un tā rezultātā izkropļo konkurenci, Kopienai būtu neiespējami nodrošināt valsts piešķirtā atbalsta kontroli.
- (56) Savā spriedumā lietā 265/85, *Van den Berghs un Jurgens* pret Komisiju⁽¹⁹⁾, Tiesa ir atzinusi: "Saskaņā ar Tiesas spriedumiem ikviens tautsaimniecības dalībnieks, kurā kāda kopienas institūcija ir modinājusi pamatotas cerības, var atsaukties uz uzticības aizsardzības pamatprincipu. Ja apdomīgs un nosvērts tautsaimniecības dalībnieks ir spējīgs paredzēt rīkojuma izdošanu, kas varētu skart kādu no viņa interesēm, tad šāda rīkojuma izdošanas gadījumā viņš uz minēto pamatprincipu atsaukties nevar."
- (57) Zviedrijas iestādes uzskata, ka atbalstu nevajadzētu atprasīt, jo Komisija nav izpildījusi savus pienākumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 659/1999 17. panta 2. punktā. Komisija dalībvalstīm ir izteikusi priekšlikumu izmainīt pastāvošā atbalsta noteikumus, tos pieskaņojot jaunajai letvarprogrammai, lai, vēlākais, no 2002. gada 1. janvāra tie būtu saderīgi ar letvarprogrammu. Tiesas prakse⁽²⁰⁾ ir apliecinājusi, ka priekšlikums šādu direktīvu formā ir regulāras un pastāvīgas sadarbības daļa, kuras ietvaros Komisija nepārtraukti kopīgi ar dalībvalstīm pārbauda pastāvošos noteikumus un ierosina tām atbilstīgos pasākumus. Pilnīga pastāvošo atbalsta noteikumu saraksta saskaņošana starp Komisiju un katru atsevišķo dalībvalsti būtu nepraktiska, un ir pareizi atbildību par atbalsta noteikumu saskaņošanu atstāt dalībvalstu ziņā. Tas ir svarīgi vēl jo vairāk tādēļ, ka tās piedalās jauno direktīvu izstrādē un jau pirms to spēkā stāšanās apzinās to ietekmi uz pastāvošajiem atbalsta noteikumiem. Šajā gadījumā Zviedrijas iestādes pastāv uz to, ka tās Komisiju par atbalsta noteikumiem ir informējušas, piemēram, nosūtot Komisijai enerģijas nodokļu likuma tekstu. Pēc Komisijas uzskatiem šī informācija tika saņemta un izmantota citā sakarā, līdz ar to tā nevar aizstāt oficiālu paziņojumu atbilstoši EK Līguma 88. panta 3. punktam.
- (58) Zviedrijas uzņēmumu savienība pastāv uz to, ka šis atbalsts ir pastāvošs atbalsts un līdz ar to tā atprasīšana nav iespējama. Pēc Komisijas domām, atbalsts ir uzskatāms par pastāvošu atbalstu tikai līdz 2001. gada 31. decembrim. No 2002. gada 1. janvāra tas kļuva par jaunu atbalstu, jo šim pasākumam līdz tam bija jābūt saskaņotam ar letvarprogrammu. Tādēļ Komisija nevar pievienoties Zviedrijas uzņēmumu savienības argumentam.
- (59) Šī iemesla dēļ Komisija uzskata, ka Zviedrijas argumentācija nav pietiekama, lai pieņemtu lēmumu, kurā nav pieprasīta atbalsta atgūšana. Tomēr Tiesas prakse liecina par to, ka Komisijai pēc pašas iniciatīvas ir jāņem vērā ārkārtēji apstākļi, kuri saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu pamato atteikšanos prasīt nelikumīgas atbalsta atgūšanu, ja tas ir pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu, piemēram, atbalsta saņēmēju pamatotām gaidām.
- (60) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 19. pantu dalībvalstu pienākums īstenot atbilstīgos pasākumus ir tikai tad, ja dalībvalsts tos ir akceptējusi. To apliecina tiesas prakse⁽²¹⁾. Pasākuma statusa maiņa no pastāvoša atbalsta uz jaunu atbalstu izraisīja fakts, ka Zviedrijas valdība akceptēja letvarprogrammā ierosinātos atbilstīgos pasākumus.
- (61) Pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 659/1999 26. panta 1. punktu, varētu pieņemt, ka fakts, ka Komisija nav publicējusi letvarprogrammas akceptu no Zviedrijas valdības puses, dažiem atbalsta saņēmējiem ir ļāvis labā ticībā uzskatīt, ka problemātiskais nacionālais pasākums joprojām ir pastāvošs atbalsts. Saskaņā ar 26. pantu Komisija "publicē kopsavilkuma paziņojumu par lēmumiem saskaņā [...] ar 18. pantu kopā ar 19. panta 1. punktu." Šīs pašas Regulas 18. pantā ir teikts: "Ja [...] Komisija secina, ka pastāvošā atbalsta shēma nav

⁽¹⁹⁾ Tiesas 1987. gada 11. marta spriedums lietā 265/85, *Van den Berghs en Jurgens BV un Van Dijk Food products (Lopik) BV* pret Eiropas Kopienų Komisiju, Krāj. 1987., 1155. lpp., 44. punkts.

⁽²⁰⁾ Tiesas 2002. gada 18. jūnija spriedums lietā C-242/00, Vācijas Federatīvā Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju, Krāj. 2002., I-5603. lpp., 28. punkts.

⁽²¹⁾ Lieta C-242/00, Vācijas Federatīvā Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju (op. cit.); Tiesas 1996. gada 15. oktobra spriedums lietā C-311/94, *Ijssel-Vliet Combinatie BV* Minister van Economische Zaken, Krāj. 1996, I-5023. lpp., 36. un 37. punkts, kā arī Tiesas 2000. gada 5. oktobra spriedums lietā C-288/96, Vācijas Federatīvā Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju, Krāj., 2000 I-8237. lpp. 62.–65. punkts.

vai vairs nav saderīga ar Kopējo tirgu, tā pieņem ieteikumu, ar ko attiecīgajai valstij ierosina atbilstīgus pasākumus.” Regulas 19. panta 1. punkta turklāt paredz, ka, ja attiecīgā dalībvalsts akceptē ierosinātos pasākumus, Komisija “to dokumentē” un par to informē dalībvalsti.

(62) Komisija nav publicējusi katras atsevišķās valsts piekrišanu īstenot Komisijas ierosinātos atbilstīgos pasākumus, kas paredzēti Ietvarprogrammā. Tādēļ Komisijai ir grūti pierādīt, ka atbalsta saņēmēji ir pienācīgi informēti par Zviedrijas valdības piekrišanu un no tās izrietošo pasākuma statusa maiņu no pastāvoša atbalsta uz jaunu atbalstu. Līdz ar Komisijas lēmuma publikāciju par izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar 88. panta 2. punktu atbalsta saņēmējiem tomēr vajadzēja saprast, ka atbalsts vairs nav pastāvošs atbalsts un ka tas varbūt nebija saderīgs ar Ietvarprogrammu. Šī publikācija nāca klajā 2003. gada 9. augustā.

(63) Ņemot vērā visus šos apsvērumus, Komisija secina, ka šajā gadījumā pirms lēmuma par izmeklēšanas uzsākšanu publicēšanas piešķirtā atbalsta atprasīšana būtu pretrunā ar pamatotas uzticēšanās aizsardzības principu. Tādēļ Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantu nolēmj atteikties no atbalsta atgūšanas prasības par laika posmu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 8. augustam.

(64) Turpretim atbalsts, kas šo atbalsta noteikumu ietvaros ir piešķirts, sākot ar 2003. gada 9. augustu, ir jāatgūst.

VI. SECINĀJUMS

(65) Komisija konstatē, ka Zviedrija nelikumīgi nav mainījusi Likumu (1994:1776) par enerģijas nodokli kopš 2002. gada 1. janvāra, pārkāpjot saistības, kas radušās, akceptējot Komisijas ierosinātos atbilstīgos pasākumus, kā arī EK Līguma 88. panta 3. punktu.

(66) Atbalsta noteikumi bija pastāvoša atbalsta EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

(67) No 2002. gada 1. janvāra šis atbalsts ir nesaderīgs ar Ietvarprogrammu, it īpaši ar 51.1 punkta b) apakšpunktu, kā arī ar visiem citiem EK Līguma 87. panta 2. un 3.

punktā pieļautajiem izņēmumiem. Tā kā nav arī cita atbalsta saderības pamatojuma, tas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

(68) Nelikumīgi izmaksātais atbalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu ir jāatgūst. Laika periods, uz kuru attiecas piešķirtā atbalsta atgūšana, šajā gadījumā sākas ar dienu, kurā Komisija ir publicējusi lēmumu par izmeklēšanas uzsākšanu saskaņā ar 88. panta 2. punktu, un beidzas dienā, kad spēkā stājas jaunā enerģijas nodokļu sistēma, t.i., atgūstams ir atbalsts, kas piešķirts no 2003. gada 9. augusta līdz 2004. gada 30. jūnijam.

(69) Šis lēmums attiecas uz atbalsta noteikumiem, kuri ir aplūkoti izmeklēšanas procesā, un tas ir jāizpilda nekavējoties, it īpaši attiecībā uz visu aplūkojamo noteikumu ietvaros piešķirto individuālo atbalstu atgūšanu. Komisija norāda arī uz to, ka lēmums par atbalsta noteikumiem neizslēdz to, ka atsevišķi individuālie atbalsti var tikt uzskatīti par pilnībā vai daļēji saderīgiem ar kopējo tirgu, piemēram, pamatojoties uz *de-minimis* noteikumiem, kādu vēlāku Komisijas lēmumu vai atbrīvošanas regulu,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Atbrīvojums no nodokļiem, ko Zviedrija ir piešķirusi no 2002. gada 1. janvāra saskaņā ar Enerģijas nodokļu likumu (1994:1776), ir fiksēts nelikumīgos noteikumos, kurus Zviedrija ir īstenojusi, pārkāpjot EK Līguma 88. panta 3. punkta noteikumus. Šāds atbalsts ir nesaderīgs ar kopējo tirgu tiktāl, cik atbalsta saņēmējiem nav jāmaksā Padomes Direktīvā 2003/96/EK noteiktā minimālā nodokļu summa. Tā kā nav pielietojams cits atbalsta saderības pamatojums, šis atbalsts tiek pasludināts par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

2. pants

Zviedrija atceļ 1. pantā minētos atbalsta noteikumus, ciktāl tie vēl ir spēkā.

3. pants

1. Zviedrija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai no atbalsta saņēmējiem atgūtu 1. pantā minēto atbalstu.

2. Zviedrija pārtrauc vēl neizmaksātā atbalsta piešķiršanu no šā lēmuma spēkā stāšanās brīža.

3. Atbalsta atgūšana tiek veikta nekavējoties, saskaņā ar Zviedrijas tiesību aktiem, ciktāl tie atļauj veikt nekavējošu un efektīvu šā lēmuma izpildi.

4. Atbalsts, kas ir jāatgūst, ietver procentus no dienas, kad atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tā atgūšanas dienai.

5. Procenti tiek aprēķināti saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 ⁽²²⁾ 9. līdz 11. pantu.

4. pants

Zviedrija divu mēnešu laikā pēc šī lēmuma paziņošanas informē Komisiju par pasākumiem, kas ir veikti vai ir plānoti, lai izpildītu šo lēmumu. Zviedrija nosūta šos datus, izmantojot 1. pielikumā pievienoto veidlapu.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Zviedrijas Karalistei.

Briselē, 2004. gada 30. jūnijā

*Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Mario MONTI*

⁽²²⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

PIELIKUMS

Informācija par Komisijas Lēmuma 2005/468/EK izpildi

1. Atbalsta saņēmēju kopējais skaits un atgūstamā atbalsta kopsumma

1.1. Precīzi dati, kā tiek aprēķināta no individuālajiem atbalsta saņēmējiem atgūstamā summa:

- kapitāls,
- procenti.

1.2. Kāda ir atgūstamā atbalsta kopsumma, kas piešķirta saskaņā ar nelikumīgajiem atbalsta noteikumiem (bruto ekvivalents, cenas utml.)?

1.3. Kāds ir atbalsta saņēmēju skaits, no kuriem ir jāatgūst saskaņā ar nelikumīgajiem atbalsta noteikumiem piešķirtais atbalsts?

2. Paredzētie un jau īstenotie pasākumi atbalsta atgūšanai

2.1. Lūdzam sniegt precīzu informāciju, kādi pasākumi ir plānoti un kādi jau ir uzsākti, lai veiktu nekavējošu un efektīvu atbalsta atgūšanu. Jāuzrāda arī plānoto un veikto pasākumu juridiskais pamats.

2.2. Līdz kuram laikam atgūšana būs pabeigta?

3. Informācija par individuālā atbalsta saņēmējiem

Pievienotajā tabulā lūdzam sniegt datus par katru atbalsta saņēmēju, no kuriem ir jāatgūst izmaksātā atbalsta, kas piešķirta saskaņā ar nelikumīgajiem atbalsta noteikumiem.

Atbalsta saņēmējs	Nelikumīgi piešķirtā atbalsta summa (*) Valūta:	Atgūtā summa (**) Valūta:

(*) Atbalsta saņēmējam nelikumīgi piešķirtā atbalsta summa (bruto ekvivalenta formā, cenas...).

(**) Atmaksātā summa (bruto) (ieskaitot procentus).

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 24. jūnijs),

ar ko trešo reizi groza Lēmumu 2004/614/EK par aizsargpasākumiem saistībā ar īpaši patogēnu putnu gripu Dienvidāfrikas Republikā

(izzinots ar dokumenta numuru K(2005) 1863)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2005/469/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/496/EEK, ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaūžu organizēšanu, kurus Kopienā ievie no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 18. panta 7. punktu,

ņemot vērā Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīvu 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaūžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievie Kopienā no trešām valstīm ⁽²⁾, un jo īpaši tās 22. panta 6. punktu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas 2004. gada 24. augusta Lēmumu 2004/614/EK par aizsargpasākumiem saistībā ar īpaši patogēnu putnu gripu Dienvidāfrikas Republikā ⁽³⁾ Komisija ir noteikusi aizsargpasākumus attiecībā uz putnu gripu skrējējputnu saimēs Dienvidāfrikā.

(2) Komisija 2004. gada decembrī saņēma informāciju no Dienvidāfrikas par to, ka slimības situācija skrējējputnu saimēs ir uzlabojusies. Tomēr Komisija pēc šīs informācijas nevarēja secināt, ka slimība tiek kontrolēta pietie-

kami efektīvi. No Dienvidāfrikas nav saņemta cita informācija, tādējādi pašreizējā slimības situācija ir neskaidra.

(3) Ņemot vērā minētos apstākļus, ir lietderīgi pagarināt Lēmuma 2004/614/EK piemērošanu vēl par sešiem mēnešiem. Tomēr minēto lēmumu var pārskatīt pirms sešu mēnešu termiņa beigām atkarībā no jebkuras papildu informācijas, ko sniegusi Dienvidāfrika.

(4) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2004/614/EK 7. pantā datumu "2005. gada 30. jūnijam" aizstāj ar "2005. gada 31. decembrim".

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2005. gada 24. jūnijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.); labotais variants OV L 191, 28.5.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 275, 25.8.2004., 20. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2005/210/EK (OV L 68, 15.3.2005., 43. lpp.).

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 24. jūnijs),

ar ko izbeidz pārbaudes procedūru attiecībā uz pirātismu ar Kopienas skaņu ierakstiem Taizemē un tā ietekmi uz Kopienas skaņu ierakstu tirdzniecību

(2005/470/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules tirdzniecības organizācijas aizgādībā⁽¹⁾, un jo īpaši tās 11. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Komisija 1991. gada 5. jūnijā atbilstoši Padomes 1984. gada 17. septembra Regulai (EEK) Nr. 2641/84 par kopējās tirdzniecības politikas nostiprināšanu jo īpaši attiecībā uz aizsardzību pret nelikumīgu komercdarbības praksi⁽²⁾ saņēma sūdzību no Starptautiskās skaņu ierakstu federācijas (IFPI) Eiropas biroja, kas pārstāv gandrīz visus skaņu ierakstu ražotājus Kopienā.
- (2) Sūdzībā bija apgalvots, ka Taizemē notiek plaša mēroga pirātisms ar Kopienas skaņu ierakstiem un ka šāds pirātisms rada kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei, īpaši skarot Kopienas skaņu ierakstu eksportu uz Taizemi, kā arī uz citiem trešajiem tirgiem.
- (3) Komisija nolēma, ka sūdzībā ir pietiekami daudz pierādījumu, lai pamatotu pārbaudes procedūras uzsākšanu. Attiecīgs paziņojums tika publicēts *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*⁽³⁾.
- (4) Pēc procedūras sākšanas Komisija veica faktisko un tiesisko apstākļu pārbaudi un 1992. gada 20. februārī

sniedza pārbaudes ziņojumu padomdevējai komitejai. No tā izriet, ka pārbaudes laikposmā, un jo īpaši tāpēc, ka Taizemes iestādēm neizdevās pareizi piemērot Taizemes tiesību aktus attiecībā uz autortiesībām, pirātisko skaņu ierakstu apjoms (starptautiskais repertuārs), iespējams, sasniedza 90 % un ka šī situācija rada būtisku kaitējumu Kopienas ražošanai jo īpaši zaudēta noieta veidā Taizemes tirgū (kā arī dažos citos trešajos tirgos).

- (5) Komisija 1992. gada septembrī rīkoja apspriedes ar Taizemes iestādēm, kas ierosināja Taizemes valdības saistības samazināt EK skaņu ierakstu pirātismu līdz nelielam apjomam iespējami īsā laikā un sākuma posmā panākt ievērojamu samazināšanos vienā gadā. Jaunais Taizemes Autortiesību likums stājās spēkā 1995. gada 21. martā. Tas ieviesa daudzus noteikumus ar mērķi atvieglot darbību pret personām, kas nodarbojas ar pirātismu, un tam ir vajadzīgā preventīvā ietekme uz iespējamajiem, kā arī esošajiem likumpārkāpējiem īpaši tāpēc, ka tas nosaka daudz bargākus sodus. Šādos apstākļos ar Komisijas Lēmumu 96/40/EK⁽⁴⁾ tika nolemts apturēt pārbaudes procedūru un turpināt stāvokļa stingru kontroli.
- (6) Komisija veica papildu faktisko un tiesisko apstākļu pārbaudi un 2002. gada 29. maijā, 2003. gada 13. oktobrī un 2004. gada 29. jūnijā sniedza trīs pārbaudes ziņojumus padomdevējai komitejai. No tā izriet, ka Taizeme ir veikusi pasākumus, kas vērsti uz to, lai efektīvi samazinātu skaņu ierakstu pirātisma līmeni, tostarp Taizemes parlamenta pieņemtos Optisko mediju tiesību aktus, pastiprinātas piemērošanas darbības pret mūzikas pirātismā iesaistītajām personām un ciešākai koordinācijai starp dažādajām Taizemes iestādēm, kas iesaistītas cīņā starp Taizemes iestādēm un mūzikas industrijas asociācijām un sabiedrisko kampaņu organizāciju, kas vērsta uz to, lai patērētāju apzinātos pirātisma kaitīgo ietekmi.
- (7) Lai gan ieviestas šādas iniciatīvas, pirātisko skaņu ierakstu apjoms (starptautiskais repertuārs) Taizemē joprojām ir nopietna problēma, un joprojām ievērojams skaits pirātisko skaņu ierakstu tiek eksportēts uz Eiropas Savienību. Šis pastāvošās grūtības tomēr labāk iespējams risināt citā veidā, nevis veicot izmeklēšanu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 3286/94.

⁽¹⁾ OV L 349, 31.12.1994., 71. lpp. Regula grozīta ar Regulu (EK) Nr. 356/95 (OV L 41, 23.2.1995., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 252, 20.9.1984., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 522/94 (OV L 66, 10.3.1994., 10. lpp.).

⁽³⁾ OV C 189, 20.7.1991., 26. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 11, 16.1.1996., 7. lpp.

- (8) Jāgūst turpmāki panākumi Kopienas skaņu ierakstu pirātisma samazināšanā Taizemē, ievērojot pastāvīgus divpusējus un reģionālus sadarbības pasākumus starp Taizemi un Kopienu.
- (9) Pasākumus pirātisma jautājuma risināšanai var izstrādāt, ievērojot divpusēju partnerību un sadarbības nolīgumu starp Taizemi un Kopienu.
- (10) Kopiena var arī turpināt atbalstīt pūliņus, lai sekmētu Taizemes iestāžu tehnisko spēju apkarot skaņu ierakstu pirātismu, ievērojot finansiālā atbalsta programmas.
- (11) Taizeme centienus risināt Kopienas skaņu ierakstu pirātisma problēmas var kontrolēt, ievērojot mehānismus, kas paredzēti Paziņojumā par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas stratēģiju trešajās valstīs ⁽¹⁾.
- (12) Tādējādi ir lietderīgi izbeigt pārbaudes procedūru.

- (13) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar padomdevējas komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Vienīgais pants

Pārbaudes procedūra attiecībā uz Kopienas skaņu ierakstu pirātismu Taizemē un tā sekām uz Kopienas skaņu ierakstu tirdzniecību ir pārtraukta.

Briselē, 2005. gada 24. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Peter MANDELSON

⁽¹⁾ OV C 129, 26.5.2005., 3. lpp.

LABOJUMS

Labojums Komisijas 2005. gada 22. jūnija Lēmumam 2005/465/EK par eļļas rapša produkta (*Brassica napus* L., līnija GT73), kas ģenētiski modificēts izturībai pret herbicīdu glifosātu, laišanu tirgū saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 164, 2005. gada 24. jūnijs)

Lēmuma 2005/465/EK publicēšana uzskatāma par spēkā neesošu.
